

VETERANS B&T

ZOETELAARS EN
MARKETENT-
STERS

VIERDAAGSE
NIJMEGEN 2024

DRIELUIK
HERDENKEN

LOGISTIEKE
UITDAGINGEN
TIJDENS NATO
MISSION IRAQ
(NMI)

47^e jaargang
september 2024

Veterans B&T is een uitgave van de Vereniging Veteranen van het Regiment Bevoorraders- en Transporttroepen, Regiment Aan- en Afvoertroepen en Regiment Intendance troepen. Opggericht op 3 mei 1975 als Landelijke Reünie Commissie Aan- en Afvoertroepen. De Vereniging is aangesloten bij het Veteranen Platform.

Ereleden

P. Rûeck, bgen b.d. †
B. Kantborg, kol b.d.
Drs. G.K.H. Hes, kol b.d. †
W. Engelmann, Lkol b.d.
G.A.M.M. van Kuijck, kol
H. Schulz, Lkol b.d.

Raad van advies

A.J.A. Beukering, Bgen b.d.
M.A.R.C. Souman, Lkol
L. Kuijpers, kol b.d.
G.A.M.M. van Kuijck, kol

Bestuur

Voorzitter

Dick de Heus
06 12985799
voorzitter@veteranenbent.nl

Secretaris

Henk Bouwknegt
06 36095639
secretaris@veteranenbent.nl

Penningmeester

Hans Kemink
06 33321119
penningmeester@veteranenbent.nl

Activiteiten ondersteuning

Marc de Voogd
06 51732044
activiteitenondersteuning@veteranenbent.nl

Promotie

Andre Leurs
06 28574901
promotie@veteranenbent.nl

Zorg voor Veteranen en coördinator nuldelijnszorg

Vacature

nuldelijnszorg@veteranenbent.nl

Redactie

Willemijn Teerds
06 83118935
communicatie@veteranenbent.nl
Jeroen Hoeksel
06 28658214
redactie@veteranenbent.nl
Inka Logister
redactie@veteranenbent.nl
Michel Roest
Tevens LSO 1(NL/BE)VNTbat T2-T6
0172 469 320
redactie@veteranenbent.nl

Redactieadres

Maatschapslaan 29
2404 CL Alphen a/d Rijn

Vereniging op internet

Webmaster, Kees van Bergen
0630535051
webmasters@regimentbent.nl
www.veteranenbent.nl
www.facebook.com/veterans B&T.nl

Regiment op internet

www.regimentbent.nl

Secretariaat en verzending

'Veterans B&T'
Postadres:
OTCLOG/Staf/Bureau Regimenten/Regiment B&T
MPC 53 A
Postbus 109
3769 ZJ Soesterberg

Contributie

Minimaal € 15,00 per jaar, te voldoen op ING,
IBAN Nummer: NL58INGB0002366552
BIC Nummer: INGBNL2A
t.n.v. Ver Veteranen Regiment Bevoorraders- en
Transporttroepen, (VVRB&T)
Soesterberg

Vormgeving en productie

DecaPrint, Alphen aan den Rijn

Inleverdata kopij en foto's

'Veterans B&T' verschijnt 4 x per jaar .
Voor het aanleveren van kopij en foto's gelden de volgende
data als deadline: Editie maart : 14 februari
Editie juni : 14 mei
Editie september : 14 augustus
Editie december : 14 november

Om het werk van de redactie te verlichten verzoeken wij uw kopij DIGITAAL aan te leveren als zogenaamde "platte tekst". Dat wil zeggen: zonder opmaak stijlen, verschillende lettertypes of kolom gebruik (1 pagina A4 is ongeveer 700 woorden). Voor foto's: de kwaliteit van het materiaal moet voldoende scherp zijn, derhalve zullen fotokopieën van afbeeldingen niet direct worden geplaatst. Het eventueel inscannen van beelden graag in overleg met de redactie. Mochten er hierover vragen zijn dan kunt u zich wenden tot de redactie.

Adreswijzigingen

U wordt verzocht adreswijzigingen en berichten van overlijden zo spoedig mogelijk digitaal door te geven aan de secretaris, secretaris@veteranenbent.nl.

REDACTIONEEL

In de maanden augustus en september is het altijd een beetje stressen voor de redactie, met de wetenschap dat nummer 3 eind september weer op de mat moet liggen. In juli komen we nog relaxed bij elkaar met veel energie en ideeën. Daarna spatten we uit elkaar en gaat de helft op vakantie en werken de anderen gestaag door met het verzamelen van voldoende kopij. In de maand september gaan zij heerlijk ontspannen en schiet de rest in een laatste stuip trekking bij om de afspraken na te komen. Zodoende ligt nu ook weer nummer 3 voor jullie neus!

Zelf heb ik een bijzondere reis mogen maken samen met mijn man Bas naar Japan. Wat een prachtige, maar ook een bijzondere cultuur! En ook deze vakantie zijn we gestopt bij een aantal cultuurhistorische plekken, waaronder het indrukwekkende Hiroshima en Nagasaki. Op 6 augustus 1945 liet de Amerikaanse bommenwerper de eerste atoombom met de bijnaam 'Little Boy' los boven de stad. De bom ontplofte op een hoogte van 580 meter en verwoestte alle gebouwen in de straal van ruim 1,5 kilometer. Drie dagen later volgde Nagasaki.

Eén gebouw in Hiroshima, de atoombomkoepel, is blijven staan. Dit gebouw is omgedoopt tot het Vredesmonument, ter nagedachtenis aan de slachtoffers maar ook met de boodschap aan de hele wereld dat dit nooit meer mag gebeuren!

In het vorige nummer hebben we als redactie afscheid genomen van Frits, maar in de tussentijd hebben we als redactie niet stilgezeten. In de rubriek 'In the spotlight' ontmoet je zijn opvolgster en kom je (bijna) alles van haar te weten. Welkom Milou!

Verder blikken we terug op de Vierdaagse van Nijmegen samen met het Veteranendetachment. Elke dag een andere wandelaar aan het woord en dit geeft een mooi kijkje in het detachement. Ook zit er een mooie fotocollage van de Veteranendag in het blad die de sfeer van deze bijzondere dag mooi weergeeft.

Henk Boswinkel neemt ons mee naar Irak. In het artikel 'Logistieke uitdagingen tijdens NATO Mission Iraq' vertelt hij over de missie in Irak waar hij als commandant van het National Support Element leiding heeft mogen geven aan alle logistieke

Willemijn Teerds-Hop

facetten. Een mooi kijkje in de huidige operatie waar de krijgsmacht mee bezig is, en waar wij logistiekelingen aan bijdragen.

Naast een artikel dat over de B&T gaat in de huidige tijd, duiken we in het andere artikel terug in de tijd. Vanuit Bureau Geschiedschrijving heeft Willy Engelmann het artikel 'Vrouwen en het Regiment B&T' in 2019 uitgebracht. Hier bespreken we het ontstaan van de marketentsters en hun huidige rol bij het Regiment B&T.

In een drieluik blikken we terug op herdenkingen van het afgelopen kwartaal. Deze zomer hebben we een bijdrage mogen ontvangen van Patricia in haar functie van CSM, die bij de Zeven kransenlegging op het ereveld in Loenen is geweest, Charlotte, secretaris van het NIM, bij de herdenking in Roermond en de jaarlijks terugkerende dodenherdenking namens het Regiment B&T in Soesterberg.

En zo is mijn cirkel weer rond: van gedenkwaardige plekken overal op deze wereldbol, naar jaarlijkse herdenkingen vanuit het Regiment B&T, opdat wij niet vergeten!

Inhoudsopgave

Onderwerp	pagina
Redactioneel	1
Van de voorzitter	2
Nationale Veteranendag 2024	3
In the Spotlight: Milou Kroeze-Rabelink	4
Uit- ingezonden	6
Column: Dress to impress	7
Vierdaagse Nijmegen 2024	8
Boekreview	11

Drieluik herdenken	12
NATO Mission Iraq (NMI)	14
Zoetelaars en marketentsters	16
Uit de collectie: Wedden dat?	18
De Sprong: Frits van der Ley	20
In the picture: RA Marcel Blok	22
Reünie 360 Materieel Bevoorradingscompagnie	23
In memoriam	24
Agenda	24

VAN DE VOORZITTER

Beste mensen,

De afgelopen maanden zijn werkelijk voorbij gevlogen. Een van de hoogtepunten in die periode was wat mij betreft de zoe Nederlandse Veteranendag in Den Haag. Vanuit de vereniging hebben we met een indrukwekkend detachement deelgenomen aan het defilé door de stad, waar we weer op veel belangstelling en waardering konden rekenen. Als het aantal deelnemers vanuit onze veteranenvereniging volgend jaar nog groter is, moeten we hoogstwaarschijnlijk met twee detachementen gaan lopen. Ik zie dit als een interessante uitdaging en hoop dat ik daarin niet de enige ben! Zet maar vast een kruisje in de agenda op 28 juni 2025...

Een ander hoogtepunt van de afgelopen periode –u had ongetwijfeld niet anders verwacht- was de zomervakantie. Dit jaar stond Polen in huize De Heus op de kalender als vakantiebestemming. De meeste mensen die ik dit vertelde, keken me enigszins verwaasd aan. Polen staat niet erg hoog in de top 10 van vakantiebestemmingen, zal ik maar zeggen. Sommige collega's vroegen zich af of ik tijdens de vakantie een van de oefenterreinen bij Drawsko Pomorskie of Żagań ging verkennen, dan wel mijn nieuwsgierigheid naar de Suwałki-corridor niet kon bedwingen. Niets van dat alles!

Polen kwam thuis op de kalender, omdat we enerzijds een keer een bezoek wilden brengen aan Auschwitz en anderzijds omdat we wisenten wilden gaan spotten in een van de laatste stukken oerbos in Europa. Dat met die wisenten en het oerbos verliep niet helemaal volgens plan. Wisenten zijn namelijk erg goed in verstoppertje spelen, maar na uren zoeken hadden we er dan toch twee opgespoord.

Een week nadat we in Auschwitz waren geweest, bezocht ik het museum van de Tweede Wereldoorlog in Gdańsk. In mijn optiek een absolute aanrader. Op het moment dat je het museum bijna verlaat, stuit je op een paar grote beeldschermen waarop afwisselend beelden worden vertoond uit de periode van de oorlog en alle conflicten die momenteel spelen in de wereld. Van de overeenkomsten lopen de koude rillingen even over je

rug. Je wordt pijnlijk geconfronteerd met het excessieve geweld waartoe mensen ten tijde van oorlog en vergelijkbare conflicten in staat zijn en waar ze aan de andere kant aan worden blootgesteld. Je hoopt dat we als mensheid iets hebben geleerd van het verleden, maar hebben de schijn overduidelijk tegen.

In de komende maanden zijn er twee dingen waar ik met grote belangstelling naar uitkijk. In de eerste plaats is dat de nieuwe Defensienota die ergens in deze periode gepubliceerd wordt. Ik ben benieuwd waar Defensie de komende jaren allemaal extra geld in gaat investeren en of er ook extra budget komt voor onze veteranen. Dat zou natuurlijk mooi zijn!

Het andere waar ik naar uitzie, is de KFOR-reünie die op 30 november plaatsvindt. Zoals ik in mijn vorige bijdrage vertelde, heb ik mijn vrouw tijdens die missie leren kennen. De foto op deze bladzijde is voor ons een mooie herinnering aan die tijd. Wij zijn eind dit jaar met z'n tweeën van de partij en ik hoop die dag veel andere KFOR-veteranen te zien in Stroe om onder het genot van een hapje en een drankje oude koeien uit de sloot te halen en mooie herinneringen uit te wisselen.

Rest mij niets dan u allen een interessante en prachtige nazomer te wensen!

Dick de Heus

NATIONALE VETERANENDAG 2024

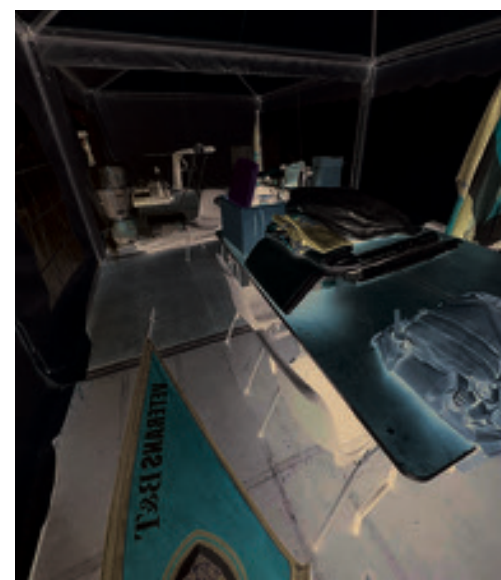
RC Marc Souman + Jeroen Hoeksel

Op donderdag doen Marc de Voogd en ik al jaren traditiegetrouw het voorbereiden van de B&T stand op het Malieveld en ook dit jaar was dat niet anders. Even de schouders eronder en de tenten zijn ingericht. Ook dit jaar waren de weergoden ons goed gezind en werd het een prachtige dag in Den Haag. Veteranendag in optima forma!

Mooi weer, heel veel vrolijke gezichten van collega veteranen en publiek, mooie stands, tentoonstellingen, veel te doen voor met name de kinderen en fantastische muziek op het Malieveld.

Wat een heerlijk veteranen sfeertje hing er weer op het veld. Het defilé verliep prima en onze detachementen liepen er strak en verzorgd bij olv Jan Litjens en Paul Knops. Om half 4 waren er meer dan 200 B&T-ers en aanhang om luid en duidelijk samen ons regimentslied te zingen en een toast uit te brengen op onze veteranen en het Regiment!! Met veel dank aan ons organisatie team, Marc, Jeroen en André, de vrijwilligers in de stand, onze top Marketentsters en natuurlijk alle deelnemers aan het defilé. En hoed af voor onze 2 oudste veteranen, Jan Boes en Wim Kloos, die aanwezig waren!!

IN THE SPOTLIGHT

Inka Logister-Proost

Naam: Milou Kroeze-Rabelink
Leeftijd:
Uitzendingen: 2019 Bahama's Noodhulp Orkaan Dorian 103 Constructiecompagnie
 2024 Polen MACzC Rzeszow 210 Regionale Vervoerscompagnie

De redactie van VeteransB&T verwelkomt Milou Kroeze-Rabelink, een prachtvrouw met twee uitzendingen op haar naam. Dit interview met haar zet tot nadenken...

Na haar universitaire studie Filosofie kwam Milou via een loopbaanadviseur op het pad van Defensie. Na een oriëntatie voelde ze zich aangetrokken door de saamhorigheid, de cultuur in de organisatie en besloot het avontuur in te gaan.

“De groene weken vond ik best leuk, het studentenleven in Breda geweldig, de lesweken van 8.00 tot 17.00 uur in de banken, waarvan iedereen allang weet dat dit niet werkt, een stuk minder... Er was me gezegd dat het tijdens de VTO (vaktechnische opleiding) wel beter zou worden en dat was ook zo. En mijn eerste functie als pelotonscommandant Logistiek bij 103 Constructiecompagnie was echt een hele leuke tijd. Sindsdien ben ik er van overtuigd dat Defensie wel wat voor mij is.”

Milou en Bart – hier tijdens het eindgala - waren elkaars buddy tijdens de KMA.

Wat maakte dat je het toen wel leuk begon te vinden?

“Als logistiek specialist heb je meteen een belangrijke taak in het team. Net als Logistiek doet de constructiegenie ook alles voor het echt, geen oefeningen. Ik ben in die tijd naar de Bahama's geweest om humanitaire hulp te verlenen na orkaan Dorian.”

Wat was jouw taak op de Bahama's?

“Met name de vluchtelingen vanuit Haïti die daar zaten waren niet geëvacueerd, de sloppenwijk lag helemaal in puin. Ik heb er mentaal niks aan over gehouden, maar ik heb wel dat als er ergens iets ligt dood te gaan - een dier in de bosjes ofzo - dan ruik ik dat meteen en moet dan weer aan de Bahama's denken. Als je langs die sloppenwijk reed, dan rook je die geur van dood. Die kwam je echt tegemoet.

Ik was daar logistieke functionaris op het land. De Johan de Wit is te groot om de eilandengroep te bereiken, dus bevoorrading ging vanuit het schip met kleine bootjes. Het Rode Kruis kwam met voeding en brandstof maar ze hadden geen transportmiddelen of distributiemiddelen en die hadden wij wel dus konden zo samenwerken. (...) Heel dankbaar, ja, zeker, dit is waarvoor je dan uiteindelijk dit beroep kiest.”

“Aan het eind van mijn functie raakte ik zwanger, Bart zat toen bij luchtmobiel, bezig zijn rode baret te halen. We moesten dus gaan nadenken hoe we het thuis wilden gaan doen met oefeningen en uitzendingen. Ik kon plaatsvervangend commandant worden bij 210 Regionale Vervoerscompagnie. Heel leerzaam en paste goed bij mijn situatie.

Na een tijd waarnemend commandant te zijn geweest, kwam er een nieuwe commandant. Voor mij was het lastig dat ik een stapje terug moest doen. Gelukkig kon ik toen op uitzending, uit die situatie, en had ik een hele gave klus in Polen tijdens de laatste drie maanden van mijn functie.”

Je tijd in Polen heb je beschreven in VeteransB&T 2024(2).

Wat is jou het meest bijgebleven?

“Voor mij was het de eerste keer dat ik in aanraking kwam met oorlog. Gesprekken voeren met Oekraïners over wat ze meemaken. Hun gezichtsuitdrukkingen. En ook hoe hard de oorlog is. Ze komen voor opleiding naar Nederland, gaan daarna terug: twee tot drie dagen reizen en dan hup weer aan de frontlinie. Dat besef, dat vond ik wel heftig. Ik moest voor de opleidingen vier weken van tevoren aangeven hoeveel mensen op de opleiding kwamen. Die teller liep tussentijds terug en het duurde even voordat ik besepte wat er met hen gebeurd was... Dat is ook een kant van ons werk.”

En nog steeds ben je geen veteraan...

“Nee, dat klopt. Collega's hebben het luchtruim beveiligd op dezelfde locatie, zij hebben een herinneringsmedaille en de veteranenstatus gekregen. De logistieke ondersteuning die daar voor dezelfde missie zat, niet.

(...) Bart is anderhalf jaar weg geweest: Litouwen, Roemenië, Curaçao; ook geen veteraan.

Iedereen die in Litouwen op uitzending is geweest, heeft geen veteranenstatus gekregen. Sinds 2014 gaan daar zo'n 150 man per half jaar naar toe, een aantal van hen al een paar keer. Misschien niet te vergelijken met landen waar mensen gevochten hebben en leed hebben gezien. Neemt niet weg dat je zeven maanden je familie achterlaat voor vrede en veiligheid, want dat is wat je aan het doen bent. Het risico dat er iets gebeurt is veel kleiner, maar als er iets gebeurt, dan zit je daar in Litouwen niet goed. Dat voelt voor mij niet juist en denk dat we hier de plank mislaan.

In Polen was wel degelijk dreiging, we deden ons werk met alleen maar patriotluchtafweersystemen. De kans op spionage was groot, dus ik kon niet zomaar even naar huis bellen; dat moest beveiligd. Er zaten dus hele andere risico's aan.

Ik denk - zeker gezien de huidige situatie in de wereld - dat dit soort missies is wat we de komende jaren gaan doen. Er is straks een hele generatie die met hart en ziel tien, vijftien jaar bij de baas zit en uitgezonden is. We krijgen waardering van individuen, niet van de baas. Je bent met je taak bezig waarvoor je militair bent, daar misschien iets ziet dat raakt. Als het niet wordt aangemerkt als een missie, krijg je daar dus niet de juiste ondersteuning bij. We hebben dat zo goed ingeregeld in ons bedrijf. En elke militair heeft dat trotse gevoel bij medailles en de veteranenstatus. Daar draait ons bedrijf op.

Nazorg, veteranendag en veteranenorganisaties zijn er dus niet voor ons. Lang verhaal kort, we moeten dat maar gaan regelen!”

Ik wil je nog een vraag stellen, ik twijfel, want ik vraag het toch ook niet aan mannen, toch doe ik het: hoe is het voor jou om als vrouw bij Defensie te werken?

“Dat snap ik, maar ik vind het een goede vraag. Ik merk dat, afhankelijk van welke functie, je daar best wel iets van merkt. Bij de Genie waren weinig vrouwen, bij de Logistiek is het veel meer gemixt.

Ik heb altijd het gevoel dat ik me eerst moet bewijzen en voor mezelf moet opkomen. In onze cultuur wordt een hoop vrouwonvriendelijke opmerkingen gemaakt. Vaak zijn het grapjes en om een kleinigheidje kan ik wel lachen, maar zo soms gaat het de hele dag door.

Bart en ik zaten ooit samen in een vergadering, achteraf vroeg hij: Praten ze altijd zo tegen jou?! Het viel hem op dat ze heel anders tegen mij waren, dan bij mannelijke collega's.

Als mannen zien dat je goed voorbereid bent of iets hebt gedaan, gaan ze je op een gegeven moment als gewone collega zien. Maar in eerste instantie ben je altijd 'de nieuwe vrouw van de logistiek'.

Elk onderzoek laat zien dat gemengde teams beter werken. En toch zijn wij daar bij Defensie niet zo goed in, vind ik. De organisatie kan daar nog wel veel in verbeteren.”

Wat maakt dat je wel blijft?

“Ik twijfel er wel eens over, hoor. Zoveel negatieve energie, dat je steeds maar moet absorberen... Ik heb het voordeel is dat ik officier ben, leiding geef en invloed kan uitoefenen en hoop het verschil te kunnen maken.

Ik vind het leuk dat we regelmatig van functie kunnen wisselen met behoud van salaris en arbeidsvoorwaarden.”

Je lijkt me iemand die intellectuele uitdaging nodig heeft, denk ik.

“Ja, en dat mis ik wel in de functies die ik doe. Met mensen omgaan is altijd uitdagend, maar ik heb niet het idee dat mijn intellectuele capaciteiten maximaal benut worden. De organisatie werkt nou eenmaal met het rangenstelsel, maar ik zou qua denkcapaciteit misschien best iets op een hoger niveau kunnen. De nieuwe commandant Landstrijdkracht heeft gezegd dat we daar vanaf moeten; we moeten de juiste mensen op de juiste plek zetten. Dus dat.

Wat zijn je wensen voor je loopbaan?

“Ik zou graag lessen in ethiek willen geven op de K.M.A. Ik ben daarin afgestudeerd en zo mijn studie en mijn militaire leven kunnen combineren, lijkt me mooi. Wat betreft lesgeven heb ik nu wel meer op tafel te brengen dan toen ik 23 jaar was, denk ik dan.

Wellicht dat ik me ooit aan wil melden voor het Management Development traject, zodat ik meer kan doen met mijn intellectuele capaciteiten.”

Haar verhaal ebt nog lang na, merk ik. Hopelijk ook bij de lezende leden die mogen nadenken over de inclusiecriteria van de vereniging...

UIT-*ingezonden*

Opening

Witte Anjerperk Rijswijk

Op de Rijswijkse Veteranendag 2023 is er door de gemeente Rijswijk onder de Rijswijkse veteranen gepeild in hoeverre zij in hun gemeente een Witte Anjerperkje wilden hebben en op welke locatie. Een jaar later is op 15 juni 2024 het Witte Anjerperkje onthuld door Rijswijks burgemeester Huri Sahin, samen met regimentsgenoot bgen Arco Solkesz.

Twee Rijswijkse veteranen, waaronder Arthur Campbell (B&T), hielpen de burgemeester bij het symbolisch water geven van het Witte Anjerperkje. Dit alles gebeurde onder het toezien van een aantal Rijswijkse veteranen, uit verschillende generaties en overige belangstellenden.

Eerder was voor het Huis van de stad (stadhuis) de Veteranenvlag gehesen door burgemeester Hurin Sahin, Arco Solkesz én de oudste veteraan van Rijswijk (103 jaar). De burgemeester hield voorafgaand aan de onthulling een toespraak waarin zij de veteranen bedankte voor hun inzet voor de vrijheid van anderen. Na afloop was er gelegenheid voor een gezellig samenzijn onder het genot van een hapje en een drankje.

Afscheid en overdracht

Generaal Arco Solkeszj

Vorige week gaf Generaal Arco Solkeszj ten overstaan van het directiepersoneel de functie van directeur DM&D over aan generaal Dick van Broekhoven. Dit alles in een ontspannen en informele sfeer. Hier mocht ik als RC hem onze waardering in de vorm van een Litho van de uitreiking vaandelopschriften Afghanistan in Den Haag, uitreiken en natuurlijk werd ons regimentsslied uit volle borst gezongen en bracht ik een toast uit op Arco en het Regiment.

Gisteren werd op het mooie Bronbeek de FLO receptie gehouden met veel bekenden van Arco die hij in de loop van zijn bijna 40 jarige loopbaan op diverse kazernes en bij diverse eenheden heeft leren kennen. De kolonel Gerard van Kuijck beschreef in zijn toespraak de militair en vooral ook de MENS Arco op briljante wijze. Hierbij legde hij de nadruk op het mens zijn, er voor de mens zijn en de mens naast familie, collega's, vrienden en zijn

partner Daniel zijn. Warmte, gezelligheid en trouw en drinkebroeder zijn zo maar een paar kreten die voor iedereen herkenbaar waren.

Van Commandant Landstrijdkrachten ontving Arco de CLAS Legpenning met de inscriptie: Mensgericht en Inspirerend. Een betere samenvatting is nauwelijks te bedenken. Arco, veel dank voor alles wat je hebt betekend voor het regiment.

Commanders Coin voor Chris Kruize

Op 4 juli, 15 jaar geleden, veranderde het leven van Chris Kruize, zijn familie en collega's drastisch. Tijdens een verplaatsing in Afghanistan werd zijn konvooi meerdere malen aangevallen, waarbij twee voertuigen op een IED reden. De volgende ochtend reed Chris zelf op een IED, wat leidde tot ernstige verwondingen. Deze verwondingen vereisten re-patriëring en een lang hersteltraject en uiteindelijk kon hij niet langer als militair blijven werken, wat veel pijn deed.

Chris heeft dit lange traject moedig doorstaan. Hij nam zware beslissingen en koos ervoor om als burger bij Defensie te blijven werken. Deze keuze heeft hij met beide handen opgepakt en ingevuld.

15 jaar later is Chris voor ons regiment van grote waarde. Als onze regimentsscretaris werkt hij met hart en ziel om ervoor te zorgen dat alle activiteiten van het regiment goed verlopen.

Vorige week donderdagavond reikte de RA mijn Commanders-Coin uit aan Chris, die deze dag met zijn maten van toen en zijn familie met een bescheiden reünietje bij hem thuis herdacht.

COLUMN

Inka Logister-Proost

DRESS TO IMPRESS

Disclaimer: deze column kan als seksistisch ervaren worden. Ik vermoed dat de meeste mannen dit niet eens erg zullen vinden, want vleidend is het ook. Of het valt ze niet eens op, want hé: "I'm sexy and I know it!"

Het was weer eens raak: een typisch vrouwen-onder-onsje tijdens de lunchpauze op mijn werk in het revalidatiecentrum. Er ontstond al gauw hilariteit toen één collega vertelde dat haar dochter met haar vriendinnen naar de Nijmeegse Vierdaagse ging. Het was hen maar om één ding te doen: militairen aanmoedigen en genieten van het uitzicht! Knappe kerels in uniform... *yummie!*

Een verslaggever nam ooit de proef op de som. In de binnenstad bij dumpzaak Jopie schafte hij een militair jasje aan, met aanverwante baret en rugzak. Het uniform dateert uit een tijdperk dat de Sovjet-Unie nog bestond, z'n baretembleem matcht niet met de kraag. Boeit niet.

Voorafgaand aan de Nijmeegse Vierdaagseweek maakte hij naast zijn gebruikelijke Tinder-account er nog één aan. Wat bleek? De aantrekkingskracht van de militaire profielfoto van zijn alter ego deed het aanzienlijk beter.

Ons lunchpauze eigen, proberen we de onderste steen boven te krijgen: wat maakt dat ons oerinstinct wordt aangewakkerd door die stoere garderobe?

"Het geeft je een gevoel van veiligheid", oppert een collega. "Hij stelt zich beschermend op", verduidelijkt ze haar mening.

"Hij krijgt door dat uniform een zelfverzekerde uitstraling", vult een ander aan.

"Hij laat zien dat hij verantwoordelijk is, geen 9 tot 5 mentaliteit", valt m'n buurvrouw haar bij, "en een echte teamplayer. Zonder loyaliteit aan een team verdien je immers ook geen uniform."

"Hij straalt macht uit." Er ontstaat een bilateraaltje over mannen en macht: aantrekkelijk of weezinwekkend? Ze haalt bakzeil: "Nou ja, zijn mannelijkheid wordt benadrukt."

Eén collega, onze fashionista, haakt enthousiast in: "Zo'n smalle, ielige jongen verander je in een Jean-Claude Van Damme door goede schoudervullingen te geven. Zet er extra strepen op, wat knopen en zo'n nestel – liefst goud – en hij wordt een koninklijke verschijning. Lijkt hij ineens belangrijk. Een getailleerd jasje voor een mooie taille. Voilà, een prachtige V. Is hij kort van stuk, dan krijgt hij met een paar verticale biezen langs de broekspijpen prachtige lange benen.

"Heb je ook tips om de sixpack, verdwenen in een vaatje, aan te pakken?", vraag ik haar namens alle veteranenverenigingsleden met *lovehandles*. Want ja, zo ben ik nou eenmaal. Ik herinner me namelijk een George Clooney met maatje plus, die tijdens een ALV pleidooi hield voor karmozijn rode polo's in de maten 3XL tot en met 10XL. Als ik modemoiselle goed begrepen heb, zullen we de volgende ALV moeten praten over buikmaten, schoudervullingen en lengtestrepen. Een Brad Pitt look gun je toch iedere man?

VIERDAAGSE NIJMEGEN 2024

Frits van der Ley

Voor sommigen de eerste keer, sommigen wilden alleen het kroontje behalen en er zat er één tussen die de Vierdaagse al 18 (!) keer had gelopen en voor de 19e keer wilde gaan. Dat is hem gelukt, kan ik je verklappen. Een detachement gevuld met allerlei veteranen die afkomstig waren vanuit de verschillende krijgsmachtdelen. Om met de woorden van Theo Reitsma te spreken: "Dit is een mooi stel hoor!"

Deze editie liepen we met velen die vorig jaar ook gelopen hadden en werd het detachement dit jaar aangevuld met nieuwe verse aanwas. Allemaal met dezelfde missie: het behalen van het begeerde kruisje. Vanaf de start tot aan het einde, met 'slechts' één uitvaller.

En tja, dan krijg je als oud redactielid van dit magazine het verzoek van Willemijn Teerds of je een artikel wil schrijven en uiteraard geef je daar gehoor aan. Het toeval wil, dat per dag een detachementslid werd gevraagd een stukje te schrijven voor de 'socials'. Ik vond het een leuk idee om deze een op een over te nemen want tja, beter goed gejat, dan zelf slecht verzinnen. Mooie bijkomstigheid: We hadden veel B&T-ers binnen onze gelederen en twee stukjes zijn ook door hen geschreven (voormalige Intendancers).

Over B&T gesproken: Wederom hulde aan het regiment, dat elke dag langs de kant van de weg stond, om ons aan te moedigen en te verwelkomen met een 'Palmpitje'. Op donderdagavond hebben ze de organisatie van de regimentsborrel op zich genomen, teneinde met alle B&T-ers een drankje en een zakje chips te nuttigen, om vervolgens met elkaar het regimentslied te zingen. Grote klasse! Dank aan de RC, de RA en hun team, die dit mogelijk hebben gemaakt!

Daarna: tandjes poetsen en op tijd naar bed. De wekker galmt weer erg vroeg over het Kamp Heumensoordse terrein, met de welbekende wake-up tune die voor velen als de 'trauma tune' wordt bestempeld (waaronder ondergetekende). Welke bedoeld wordt? Zoek op Youtube naar 'The Instant Reliefs- Wake up' en je snapt meteen welk trauma jou wordt aangedaan.

Wat 2025 gaat brengen? Ik heb geen idee. De doelstelling om het kroontje te halen is gehaald en op dit moment moet ik er even niet aan denken. Maar ja, dat zeg ik nu, we hebben nog ruim de tijd om erover na te denken, want stiekem is het toch wel heel erg gezellig....

Dag 0 – Erika Wolff

De (maan)dag van aankomst voor de groep lopers. Totaal 26, inclusief onze 2 verzorgers. Zelf waren we al met z'n drieën op zondag aangekomen om een en ander voor te bereiden. De lopers kwamen met eigen vervoer, afgezet op de 'Kiss and Ride', met de pendelbus vanaf station Nijmegen, of de pendelbus vanuit Grave waar de auto's geparkeerd konden worden. Bij de poort kregen ze het toegangspasje en dan door naar de slaaptent, eigen plek claimen en inrichten. Alle deelnemers kregen een bidon en een zogenaamde 'klapmok' om te gebruiken voor koffie, thee of andere drank. De rest van de dag werd door iedereen anders doorgebracht. De een ging naar de stad, de ander deed een dutje op bed of wat relaxen, of al even de feesttent verkennen. Na het avondeten een briefing door detachementscommandant Eddy en het 'vieren' van maar liefst 3 verjaardagen (Renate, Henk en Remco), inclusief taart en een drankje in de feesttent.

De starttijden werden bekend voor de komende dagen:

Dinsdag 05.30 uur (Opstaan om 03.30 uur)

Woensdag 05.00 uur (Opstaan om 03.00 uur)

Donderdag 04.35 uur (Opstaan om nog vroeger)

Vrijdag 05.00 uur (Opstaan om 03.00 uur)

We hadden er zin in! Tenminste de meesten van ons.

Dag 1 – Fransjesca van Grimbergen

Om 03.30 uur was iedereen al wakker en uit het stapelbed, al voor het trauma-wekker-lied ten gehore werd gebracht. Even later ging het licht aan en gingen we wassen, aankleden en naar het ontbijt. De rij begon al bij onze tent maar een dik kwartier later waren we aan de beurt voor een uitgebreid ontbijt inclusief een omeletje! Bij het opstellen om 05.00 uur moest een van de deelnemers nog even terug naar de tent om een telefoon op te halen en ook nog onze veteranenpatch. Om 05.36 uur passeerden we de 'helm' en stond Ikol John Haasnoot ons uit te zwaaien. Daar gingen we dan. Op de Beukenlaan begon het grote inhalen al; later haalden we hen weer in. Even wat cijfers: 27-16 inhaalmanoeuvres, 6 keer 'Engelbewaarder' en minstens 12 keer 'Happy Birthday' voor onze jarige Renate. De Waalbrug was druk, sommige toeschouwers hadden de hele nacht doorgefeest. We hielden onze adem in bij de hoogwerker in Oosterhout. Het was overal druk, vooral in Bommel City en Lent. De verzorging was uit de kunst. Met de oranje klap-mokjes zaten we om half negen al aan de bouillon. Bij Lent werd de soep een beetje verdund door een verfrissend buitje. Maar eer de poncho was uitgepakt kon de zonnebril weer op. Zo marcheerden we verder, soms zelfs in de maat. We hoefden niet zelf te zingen. Er was genoeg muziek langs het parcours net als dropjes, spekJes, zoute stengels enzovoort. Na een kleine tien uurtjes kwamen we rond de klok van 15.00 uur weer over de Beukenlaan. Daar nog een verfrissende bui om af te koelen. Een verdiende borrel om te proosten. Even douchen en een middagdutje onder het genot van het 'Deutsche Gebirge Musik orkest'. Nog snel een groepsfoto. Daarna eten: macaroni met broccoli en salade bar. Vanavond vroeg de stapelbedden in want morgen gaan we weer dapper verder. De eerste dag was volgens mij geslaagd. Wat een leuke club om mee op pad te zijn.

Dag 2 - Maurice Klein Woolhuis.

De inspanning van de eerste loopdag zorgde ervoor dat de

meesten vannacht een betere nachtrust hadden als de dag ervoor. Vanochtend vertrokken we iets eerder waardoor de wake up call van 03.30 uur voor de verandering te horen was vanuit de eetzaal. Een fikse regenbui stopte net voordat we om 04.30 uur gingen opstellen en we rond 05.00 uur konden vertrekken.

Met bewolkt en druilerig weer in het begin liepen we vanuit Kamp Heumensoord door Nijmegen- Zuid waar we werden aangemoedigd door de bewoners die er in de vroege ochtend al een feestje van maakten.

Via Diervoort, Heiveld en Alverna liepen we door naar Wijchen waar we aankwamen bij onze eerste pauzeplaats waar onze verzorgsters (Alie en Geanne) klaar stonden met bouillon, eten en drinken. Een aantal lopers werden weer opgelapt, waarna we met frisse moed onze tocht konden vervolgen. Het was inmiddels al een stuk warmer geworden.

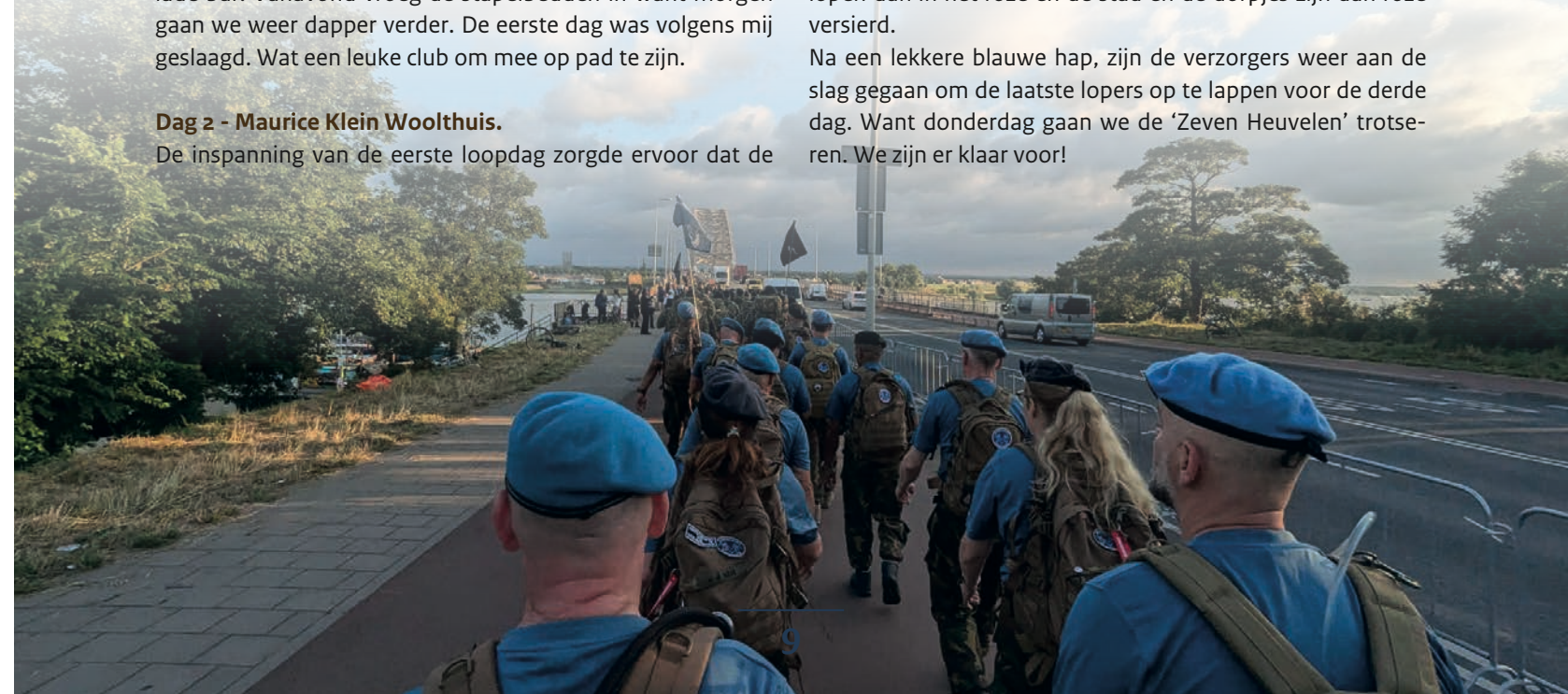
In Wijchen was men net wakker en sommigen zaten nog aan het ontbijt op de terrasjes. In de straten werden we weer enthousiast aangemoedigd en getrakteerd op snoep en fruit.

Na Wijchen liepen we via het viaduct over de A73 door naar Beuningen waar het feestgedruis weer doorging. Na Beuningen stond de 2e rustplaats alweer klaar waar de nodige verzorging werd gegeven en we weer konden bijtanken en opladen voor de laatste 12 km. Die leidde ons via Weurt het 'Waterkwartier' in Nijmegen binnen. De ijsjes die we daar kregen deden ons goed aangezien de temperatuur nog verder was gestegen en de zon op onze hoofden brandde.

Via de Waalkade kwamen we aan op de 'Wedren' waar iedereen ons aanmoedigde dat we er al waren. Helaas was dit alleen van toepassing voor de burgers en moesten wij net als alle militaire lopers nog 5 km verder doorlopen naar ons verblijf op Kamp Heumensoord waar we rond 13.50 uur binnenkwamen.

Vandaag stond in het teken van Roze woensdag. Stichting Vierdaagsefeesten en Stichting Roze Woensdag vragen jaarlijks tijdens de woensdag van de Nijmeegse Vierdaagsefeesten aandacht voor de LHBTIQ+ gemeenschap. Veel lopers lopen dan in het roze en de stad en de dorpen zijn dan roze versierd.

Na een lekkere blauwe hap, zijn de verzorgers weer aan de slag gegaan om de laatste lopers op te lappen voor de derde dag. Want donderdag gaan we de 'Zeven Heuvelen' trotseren. We zijn er klaar voor!

Dag 3 - Richard Oosten

Opstaan om 02.45 uur om een lekker stukje te lopen door de heuvels. Iedereen is er al uit. Als ik ergens een hekel aan heb is het vroeg opstaan. Opfrissen en naar het ontbijt. Dan omhangen en om 04.00 uur opstellen voor de start. Met letterlijk frisse moed, want brrrr wat is het koud, beginnen we om 4:30 aan Dag 3. Na 1,5 uur werden we beloond met een prachtige zonsopkomst.

Een mooie dag: De dag van de 'Zeven Heuvelen'.

Het publiek langs de route werd langzaam wakker. Na 5 kilometer was het tijd voor de eerste 'Dixistop'. Het team van RTV Gelderland (waaronder Harm Edens) stond langs de kant. In het altijd gezellige Malden kregen we een pannenkoek aangeboden. Na Heumen werden we verrast: er waren puddingbroodjes. Onderweg kwamen we een mevrouw met roze bril tegen die ze even aan Henk (Bouwknegt) liet zien om te plagen. Onderweg nog even naar een paar bootjes kijken.

Onze rustplaats aan de waterkant bij Mook was op en top genieten. Verzorgers konden niet door het parcours komen maar we zijn heel zelfredzaam als het om eten en drinken gaat. Na de rust weer vol goede moed verder naar de eerste uit de kluiten gewassen drempels. De 'Col du Saint Jean' was goed te doen. Langzaam werd het drukker en liepen we via Groesbeek weer terug richting Nijmegen. Ondertussen waren we de tel kwijt voor de heuvels. Onder het genot van een biertje liepen we de laatste kilometers en werden we vol trots afgemarcheerd de feesttent in! Het was een prachtige dag met mooi weer. Op naar morgen. De dag van Cuijk. Trots op onze verzorgers!

Dag 4 – René de Haas en Johan Engel

"This is your wake-up call"

De dag begon lekker vroeg, ongeveer 2,5 uur eerder dan nodig was. Waarom we met z'n allen zo vroeg naast het mandje stonden wist eigenlijk niemand.

Het had wel een voordeel, want iedereen was lekker op tijd klaar voor de start. Vanwege het hitteprotocol waren er wat aanpassingen voor ons en dat hield in dat de "jonge goden" onder ons de extra 10 kg op het kamp mochten laten en wij allemaal zonder elastieken en zonder baret maar met zomerhoed mochten lopen. Gelukkig was de route voor ons niet ingekort en mochten wij gewoon lekker voor de volle 40 kliks gaan. Helaas was het erg rustig op de route omdat de burgers wel verkorte routes liepen en dus niet bij ons aansloten.

In de diverse dorpen was het feest dan ook niet echt compleet, echter kunnen we wel zeggen "We like Beers" en de frikadellen die er gebakken werden. Uiteindelijk komen we dan ook aan in Cuijk waar we over de pontonbrug de Maas oversteken. Dan is het even doorstappen naar Charlemagne om even te rusten, wat te drinken en niet geheel onbelangrijk.... de welverdiende medaille in ontvangst te nemen.

Eindelijk is het zover en gaan we 'Via Gladiola' richting de 'Wedren', waar nog een defilé afgenomen werd.

Wat blijft het mooi om te zien dat er zoveel mensen langs de kant zitten en staan om de lopers aan te moedigen en toe te juichen. Nadat we de 'Wedren' zijn gepasseerd gaan we langzaam richting de bussen die ons terugbrengen naar Kamp Heumensoord. Daar aangekomen lekker eten, douchen en wat rusten, om daarna in de feesttent helemaal los te gaan en lekker te ontladen.

Nijmegen was weer geweldig dit jaar!

Tot slot: De spreuk van deze 4daagse: **Nog eentje dan, nog eentje dan en dan gaan we naar bed!**

BOEKREVIEW
GROEI PIJN

ACHTER JE LIGGEN DE LESSEN EN VOOR JE DE KANSEN

De meesten van ons kennen Ray Klaassens als de stoere commando van het programma 'Kamp van Koningsbrugge'. Hier staat hij, benen op schouderbreedte, met zijn armen over elkaar geslagen, kijkend naar zijn cursisten. Die hij op de voor hen zwaarste momenten van hun leven vraagt of dit wel echt is wat ze willen. Inmiddels weet hij hoe dit spel gespeeld wordt. Maar dit was niet altijd het geval. In zijn boek 'Groeipijn' neemt Klaassens ons mee in de belangrijkste lessen van zijn leven. Dit zijn niet louter zijn succes, maar juist de momenten waar het pijn deed. Want zoals de titel van het boek luidt, is pijn de plek waar je groeit.

Klaassens neemt ons mee door de verschillende fases in zijn leven. Het begon met een straatjochie in Helmond, die zich niet thuis voelde tussen de 'kakkers van het VWO', die niet aangenomen werd bij zijn eerste sollicitatie bij Defensie. Hij vertelt over zijn ervaringen als pelotonscommandant van een peloton dat niet gemotiveerd was, zijn overstap naar het Korps Commandotroepen – wat niet alleen fysiek zwaar was, maar ook voor zijn thuisfront zijn tol eiste. Over de missies die hij in deze hoedanigheid heeft gedaan, de trots die hij voelt voor zijn team. Uiteindelijk besluit Klaassens zijn militaire pak uit te trekken en meldt zich in een driedelig pak bij de AIVD. Een nieuwe wereld, waar zijn oude kennis goed van pas komt. Maar wat wederom om aanpassing vraagt. Hij sluit zijn boek af met de laatste fase van zijn leven. Waarin hij een eigen bedrijf opzet, wat uitmondt in de Triangular Group met meer dan honderd werknemers en grote opdrachten, waaronder Kamp van

Koningsbrugge. Door deze bekendheid begint een nieuwe fase; van theatercursussen en boeken.

Het boek van Klaassens is een aanrader voor elke militair, maar zeker voor elke officier. Het is een feest van herkenning over de tradities op de KMA en de ongemakken als startend leidinggevende. Hoewel Klaassens wellicht gezegend is met een goed stel hersens, een fit lichaam en charme, laat hij zien dat succes je niet aan komt waaien, maar dat je hiervoor moet werken en pijn moet lijden. Het boek zet aan tot actie en motiveert je om een stapje extra te zetten. Als zijn boek dit effect al heeft, dan voel ik sympathie voor de deelnemers van Kamp van Koningsbrugge omdat Klaassens je uitdaagt je grenzen te verleggen.

*Een tip: het boek is ook als luisterboek uitgegeven, ingesproken door Ray zelf. De passages in het onvervalst Helmonds komen dan écht tot leven!

*Vier de Liefde, Eer de Herinneringen
Als elk uniek moment ook echt uniek moet zijn...*

Julie Verhaal, Mijn Passie

Ben je op zoek naar een (zelfstandig) trouwambtenaar of ceremonieel spreker die jouw speciale dag of gedenkwaardige gelegenheid onvergetelijk maakt? Bij LevadaCare wordt de waarde begrepen van elke unieke viering. Of het nu gaat om een bruiloft, een uitvaart, of een andere belangrijke gebeurtenis.

Mijn Diensten:

- Trouwceremonies: Persoonlijk en op maat gemaakt
- Ceremoniële Toespraken: Diepgaand en ontroerend
- Uitvaartdiensten: Waardig en respectvol
- Bijzondere Gelegenheden: Jubilea, naamgevingen en meer

Waarom Kiezen voor LevadaCare?

- Persoonlijke Aandacht: Jullie verhaal staat centraal
- Professionele Begeleiding: Van begin tot eind
- Ervaring en Empathie: Begrip voor de gevoeligheden en emoties

Contact: 📞 Bel mij: 06 50510323 🌐 Bezoek de website: www.levadacare.nl ✉ E-mail: frits@levadacare.nl

Laten we samen jouw liefdesverhaal vieren en herinneringen koesteren. Neem vandaag nog contact met mij op en ontdek hoe wij jouw speciale moment tot leven kunnen brengen.

Hartelijke groet, *Frits van der Ley*

DRIELUIK HERDENKEN

ROERMOND

Op zaterdag 7 september werd voor het 37e jaar op rij de jaarlijkse Herdenking bij het Nationaal Indië-monument in het Nationaal Herdenkingspark Roermond georganiseerd.

Tijdens de jaarlijkse Herdenking worden de Nederlandse militairen herdacht die in de periode 1945 – 1962 het leven lieten in voormalig Nederlands-Indië en Nederlands-Nieuw-Guinea. Daarnaast wordt er ook stil gestaan bij militairen die na de Tweede Wereldoorlog tijdens hun inzet tijdens (vredes)missies vanaf Korea zijn omgekomen. Wij doen dit met waardering en respect voor hun inzet en gegeven offer.

Locatie

Om de laatst levende Indië- en Nieuw-Guinea veteranen tegemoet te komen en hen onze respect te tonen is de Herdenking dit jaar teruggeplaatst naar de oorspronkelijke locatie bij het Nationaal Indië-monument en vindt het niet langer plaats bij het Verbindend Monument. Naast de vertegenwoordiging van Indië- en Nieuw-Guinea veteranen en nabestaanden zijn diverse vertegenwoordigers van de verschillende overheden en organisaties uitgenodigd; zoals de vertegenwoordiger van het Koninklijk Huis, vertegenwoordigers van de 1ste en 2de Kamer der Staten-Generaal en het Kabinet, de Commandant der Strijdkrachten en zijn Operationele Commandanten, de Gouverneur en nog velen anderen.

Tijdens de jaarlijkse Herdenking op 7 september zijn, na flink zoekwerk van lid van onze vereniging Jan Litjens, 226 nieuwe namen onthuld die op de roestrijstalen zuilen zijn toegevoegd. Na de onthulling werden de 226 namen

Bronnen: volgt

LOENEN

Bloemengroet 7 witte kruizen Nationaal Ereveld Loenen

Elk kruis staat symbool voor een van de zeven Erevelden op Java in Indonesië. Deze erevelden, waar meer dan 25.000 oorlogsslachtoffers vielen in de periode 1942-1948 in het voormalig Nederlands-Indië, hebben in Loenen hun laatste rustplaats gekregen.

Enkele dagen voor onze eigen dodenherdenking brengen leden van het regiment een speciaal eerbetoon aan onze gevallen regimentsgenoten in het voormalig Nederlands-Indië. In het bijzonder staan wij stil bij onze regimentsgenoten die ingezet zijn binnen de toenmalige AAT en Intendance eenheden.

Dit jaar waren 110 en 220 Transportcompagnie, 130 en 230 Bevoorraderscompagnie, 240 Dienstencompagnie, 11 Bevoorraderscompagnie en een delegatie van de DVVO vertegenwoordigd. De RC heeft een toespraak gehouden waarna de eenheden bij elk kruis een toef hebben gelegd. Aansluitend klonk het taptoesignaal en hebben we 1 minuut stilte in acht genomen. Het was een kleine, intieme maar waardige plechtigheid.

Door de geschiedenis en symboliek van de zeven kruizen te begrijpen, krijgt het herdenken in ieder geval voor mij een diepere betekenis. Hopelijk inspireert het de mens om de waarden van vrijheid en menselijkheid door te geven.

Patricia van Drongelen

REGIMENT B&T

RC Marc Souman

Afgelopen donderdag 12 september was onze jaarlijkse dodenherdenking op het Logistiek Ereplein in Soesterberg. Bij deze herdenking gedenken wij al onze regimentsgenoten die tijdens inzet en missies zijn overleden en wiens naam vermeld staat op ons monument. Nadat alle weergoden bedwongen waren, vulde het Logistiek ereplein zich met onze eenheden en de koninklijke Militaire Kapel. Klokslag 10.00 uur startte de stijlvolle ceremonie. Speciale gasten waren onze regimentsoudste generaal de Wolf, de generaal van der Tuin en Loco burgemeester van Soest, mevrouw Scholten.

Al vele jaren is het gewoon om een van de namen op ons monument een gezicht te geven en voor het voetlicht te plaatsen. Dit jaar was dit korporaal Theo Smakman die op 2 augustus 1949 overleed in het voormalig Nederlands Indië. Theo was korporaal van 16 AAT compagnie die in februari 1947 vertrok met 277 man. Helaas kwamen zij in maart 1950 terug zonder Theo Smakman en drie anderen die deze uitzending niet overleefden.

De nabestaanden van Theo, waaronder zijn zus Carla en haar kinderen Daniëlle en Marc beleefden deze stijlvolle herdenkingsceremonie met ons mee en zij waren zeer vereerd en onder de indruk hoe wij als regiment deze herdenking hebben georganiseerd. Voor hen was het heel waardevol om deze herdenking bij te wonen.

Met dank aan iedereen die geholpen heeft aan het laten slagen van deze herdenking. Met name Geert Peters van bureau Geschiedschrijving B&T, die het onderzoek heeft gedaan en als begeleider van de nabestaanden optrad.

B&T all the Way

LOGISTIEKE UITDAGINGEN TIJDENS NATO MISSION IRAQ (NMI)

De NATO Missie Iraq (NMI) wordt uitgevoerd op verzoek van de Iraakse overheid met als doel op institutioneel niveau een bijdrage te leveren, om de Iraakse veiligheidssector te versterken en het land weerstand kan bieden aan de terreurorganisatie ISIS en andere bedreigingen. Om de Nederlandse eenheden aldaar te ondersteunen is er een National Support Element (NSE) geformeerd. De samenstelling van het NSE is altijd afgestemd op de gevraagde ondersteuning van de missie. Voor deze missie bestaat het NSE uit een gemêleerd gezelschap bestaande uit 61 personen vanuit 30 verschillende organieke eenheden en 12 functiegebieden. Commandant van het NSE kapitein Boswinkel heeft speciaal voor ons een artikel geschreven over zijn logistieke uitdagingen.

Kapitein Henk Boswinkel

Logistieke uitdagingen

De samenstelling van het NSE en de context waarin wij ons werk uitvoeren, zorgde ervoor dat ik met mijn team voor verschillende logistieke uitdagingen stond. Op logistiek gebied hebben wij te maken gehad met de decentrale ligging van de eenheden in het missiegebied, het plannen en werken met schaarse middelen en capaciteiten, de kwetsbaarheid van de instandhoudingsvluchten, de verschillen in de logistieke processen binnen het CLSK en CLAS, het opstellen van het benodigde papierwerk voor de Iraakse autoriteiten, de logistieke lijnen van de NAVO, de Amerikaanse verzorgingseenheden op de diverse basissen en de lokale *contractors*. En zo kan ik nog veel meer onderwerpen benoemen. Het is vooral interessant om te beschrijven wat wij als logistiek functionarissen kunnen meenemen naar ons eigen werkveld. De strategische verplaatsingsketen en het In Theatre Transport (ITT) van materieel in het missiegebied wil ik iets verder uitdiepen.

Strategische- en ITT verplaatsingsketen

Voor het strategisch transport van het materieel van Nederland naar Irak maken wij in deze missie gebruik van de *Strategic Airlift Capability* (SAC), een pool van drie C-17 luchttransportvliegtuigen, die onder leiding staat van de *Heavy Airlift Wing* (HAW). Dit is een samenwerkingsverband die in 2009 is gestart tussen verschillende Europese landen en de Verenigde Staten om het tekort aan zwaar strategisch militair luchttransport het hoofd te bieden. Nederland levert hierin financiële middelen en personele capaciteiten en krijgt daarvoor in ruil op jaarbasis een aantal vliegreuren.

Voor de missie NMI wordt er op maandelijkse basis een instandhoudingsvlucht gepland om materieel van Eindhoven naar Irak te krijgen. Deze zogenoemde *legs* worden door DOPS J4 Verplaatsingen maanden van tevoren aangevraagd en vastgezet bij de HAW. Dit is vrij rigide, waarbij er weinig ruimte is om de data van deze vluchten aan te passen. Aangezien het NSE op twee locaties ingericht is om instandhoudingsvluchten te ontvangen en de ladingen te behandelen, was het wel mogelijk de eindlocatie twee weken voor de uitvoeringsdatum te wijzigen van Bagdad naar Al Asad Airbase (AAAB) of vice versa. De keuzecriteria voor het bepalen van de eindlocatie waren: het aantal te vervoeren ladingen, de dreigingsappreciatie voor Irak of de eindlocatie, de aanwezigheid van logistiek specialisten voor het lossen van de C-17, de prioritering van de te leveren ladingen, het aantal aanwezige retourladingen en de wijze van douaneafhandeling.

Binnen deze missie is AAAB aangewezen als primaire *Air Point of Disembarkation* (APOD) voor de levering van materieel in het missiegebied. Dit komt met name door de mogelijkheid van ITT voor de verplaatsing van materieel met de aanwezige Chinooks van Nederland en de coalitiepartners in het missiegebied. Vanaf AAAB is het gemakkelijker om materieel naar Bagdad en/of Erbil te transporteren. Binnen een tot drie dagen is het mogelijk om zes tot acht palletboxen aan lading ITT verplaatst te krijgen naar een andere locatie binnen Irak. In tegenstelling tot de douaneafhandeling op Bagdad beschikt AAAB wel over hefmiddelen om de controle van de ladingen uit te voeren, waardoor het mogelijk is om op AAAB in totaal 128 palletboxen aan lading in een C-17 mee te nemen versus 64 palletboxen richting Bagdad. Als laatste zijn er voldoende opslagcapaciteiten aanwezig op AAAB om een groot volume aan ladingen in te nemen en door de aanwezige logistiek medewerkers verder te behandelen.

Praktijkervaringen in het missiegebied

Aan de hand van twee praktijkvoorbeelden wil ik een beeld geven met welke logistie-

ke uitdagingen ik in de missie te maken heb gehad. Op de helft van de missie kregen wij voor de maandelijkse instandhoudingsvlucht een hoop prioriteitsladingen binnen voor zowel AAAB als Bagdad. Hierbij was het voor de C-17 niet mogelijk om in één vlucht zowel op AAAB als op Bagdad te landen en de ladingen te lossen. Voor mij als M4 dus de planningsopdracht om de prioriteitsladingen vanaf AAAB zo snel mogelijk ITT naar Bagdad te verplaatsen. Het start in de ontvangsthal op AAAB waarin de logistiek medewerkers duidelijk moeten hebben welke ladingen prioriteit krijgen om richting Bagdad verstuurd te worden. Verder dienen de ladingen geschikt gemaakt te worden voor luchttransport met helikopters en worden er op voorhand afspraken gemaakt om ITT transportcapaciteit te reserveren. Op de locatie Bagdad zal het bevoorradingsdetachment de benodigde voorbereidingen treffen om de ladingen te ontvangen en verder te behandelen, waarbij ook het transport over de weg gepland dient te worden om de ladingen bij de juiste eenheid te krijgen. Planmatig heb ik veel reservetijd voor de gehele actie ingebouwd. Het kan gebeuren dat de instandhoudingsvlucht een dag later komt of dat door weersomstandigheden of operationele omstandigheden de ITT capaciteit een dag later pas beschikbaar is. Het is ons gelukt om na binnenkomst van de instandhoudingsvlucht op AAAB binnen een week ongeveer dertig palletboxen aan ladingen ITT verplaatst te krijgen richting Bagdad, waarvan tien prioriteitsladingen in de eerste drie dagen.

Door de voortdurende dreiging op de locatie AAAB en de daadwerkelijke aanval op de basis op 5 augustus 2024 heeft de HAW een verhoogde dreigingsappreciatie voor de locatie AAAB afgegeven. Het gevolg was dat de geplande instandhoudingsvlucht enkele dagen voor de uitvoeringsdatum geannuleerd werd, wat inhield dat de levering van (essentieel) materieel vertraagd was of op korte termijn niet naar Irak ging komen. Als logistiek eindverantwoordelijke heb je dan een "uitdaging". Bij DOPS J4 Verplaatsingen wordt er direct gezocht naar een alternatief om de instandhoudingsvlucht toch te laten plaatsvinden. Aan mij als M4 wordt gevraagd welke ladingen een hoge prioriteit hebben. Voor de ingezette eenheden, die aan het wachten zijn op het benodigde materieel, dient in de informatieverstrekking een reëel verwachtingsbeeld afgegeven te worden wanneer de levering wel gaat plaatsvinden. Uiteindelijk is er een civiel vliegtuig ingehuurd die twee weken later pas de benodigde ladingen naar AAAB heeft ingevlogen. Dit zet je wel direct aan het denken. Voor de Koninklijke Luchtmacht geldt een prioriteit voor de levering van artikelen, waarvoor de Aircraft on Ground (AOG) procedure geldt. Met de maandelijkse instandhoudingsvluchten bestaat het gevaar dat

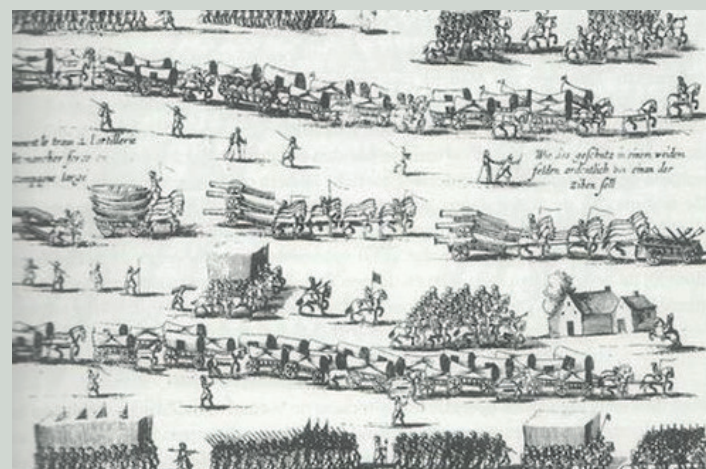
AOG artikelen niet op tijd geleverd worden en helikopter dus onnodig lang aan de grond staan. De Koninklijke Luchtmacht is er meer gebaat bij dat er op een meer frequente basis kleine leveringen plaatsvinden voor artikelen met AOG. Een helikopter mag niet vliegen als een onderdeel mist of een artikel niet voldoet aan de eisen binnen de luchtwaardigheidsborging. Binnen de Koninklijke Landmacht geldt dat er goed nagedacht dient te worden over de instandhoudingsprocessen voor Mission Essential Equipment (MEE). Welke soort artikelen vallen onder de MEE en in welke hoeveelheden dienen deze middelen in de operationele reserve en logistieke reserve te worden meegenomen voor een ingezette eenheid? Het komt er op neer dat er meer flexibiliteit ingebouwd dient te worden in de bevoorradingsketen om tegenslagen, zoals een vertraagde instandhoudingsvlucht, het hoofd te bieden. De tijdbalk voor een aanvraag vanuit het missiegebied tot aan de levering in het missiegebied is voor deze missie minimaal zes tot acht weken. De artikelen worden geleverd vanuit het depot en verplaatst naar het groeppunt Land in Soesterberg. Vanuit daar zal het getransporteerd worden naar groeppunt Air in Eindhoven en transportgereed gemaakt worden voor luchttransport. Voor Irak gelden strenge invoereisen, waarbij het correct en tijdig opstellen van de *diplomatic clearances* een belangrijk proces is. Aansluitend zal het materieel nog ITT verplaatst dienen te worden naar de juiste eindbestemming. Het heeft mij geleerd om veel verder vooruit te kijken en de instandhoudingsprocessen aan te passen aan de omstandigheden in het missiegebied.

Al met al hoop ik een beeld geschetst te hebben dat mijn NSE, zoals elk ander NSE, met eenzelfde opdracht richting het missiegebied is gegaan. Alleen de context van de missie en de samenstelling van het logistiek team bepaalt welke logistieke uitdagingen er op ons pad zijn gekomen. Als logistiek officier heb ik de kans en de mogelijkheid gekregen om in een dynamische omgeving de bevoorradingsprocessen binnen Irak verder in te richten en de opgedragen en afgeleide taken op logistieke gebied uit te mogen voeren met mijn team. Aan de hand van de praktijkvoorbeelden wil ik aangeven dat elke schakel in de logistieke keten van invloed is op het eindresultaat. Hierin staat centraal dat de ingezette eenheid op tijd en met de juiste middelen wordt bevoorrad. De vele schakels in de logistieke keten gecombineerd met de dunne instandhoudingslijn en ITT capaciteit maakt dat een hele uitdaging om alle eenheden op tijd bevoorrad te krijgen. Maar als dat lukt, dan is de succesbeleving alsmaar groter. In de missie heb ik dit met mijn team meerdere malen mogen ervaren, waardoor het voor mij een genot was om als logistiek officier binnen deze missie te mogen werken.

ZOETELAARS EN MARKETENTSTERS

Willy Engelmann (Ikol bd B&T),
voorzitter BGB&T

Al tijdens de Tachtigjarige Oorlog (1568-1648) vecht een aantal Nederlandse vrouwen verkleed als man mee aan het front. De meeste van deze vrouwen zijn anoniem gebleven. Een uitzondering vormt Kenau Simonsdochter Hasselaer, die in 1572-1573 een belangrijke rol speelt in het beleg van Haarlem. Daarna is het eeuwenlang letterlijk stil aan 'het front', daar waar het de militaire aanwezigheid van vrouwen betreft. Pas tijdens de Tweede Wereldoorlog laat Nederland vrouwen officieel toe als militair binnen een militair onderdeel.

Afbeelding: Gravure uit het artilleriehandboek van Diego Ufano uit 1613 met een weergave van de legertrain tijdens de opmars, zoals overgenomen uit Van marketentster tot logistiek netwerk, blz. 65.

Afbeelding: gedeelte voorzijde Van marketentster tot logistiek netwerk

zich om de recupererende troepen van hun natje en droogje te voorzien ('marketeren'). De marketentster heeft het voorrecht om, bij de eenheid waar haar man is ingedeeld, koopwaar en jenever of brandewijn te mogen verkopen. Binnen het kampement houdt men een aparte ruimte voor hen vrij. Dit alles onder strikte regels en bewaakt door officieren van gezondheid. Onderweg (bij boerderijen) en in steden vullen de zoetelaars/marketentsters hun voorraden aan.

Door de invoer van het magazijnenstelsel in de zeventiende eeuw, neemt de rol van de zoetelaars / marketentsters af. Uiteindelijk rest hen niet veel meer dan de verkoop van sterke drank en wat kleinere versnaperingen.

Logistiek is in die tijd in principe een particuliere verantwoordelijkheid. 'Voeding van rijksweg' is nog niet van toepassing. Soldaten kopen alles wat zij nodig hebben bij lokale kooplieden of bij de zogenaamde 'zoetelaars' of marketentsters. Kleine handelaren die proviand, drank en versnaperingen aanbieden, vaak ook de was doen en eveneens met de troepen meereizen. Die proviand betreft zowel kleding en buskruit als de dagelijkse benodigde etenswaren: vooral brood, kaas, boter, spek, gezouten vis, bier en jenever. Soms nemen de zoetelaars ook de bereiding van de spijzen voor hun rekening. Oorspronkelijk is dit wellicht zelfs hun belangrijkste taak geweest. De benaming zoetelaar is namelijk afgeleid van 'zieden', hetgeen koken betekent.

Het woord marketentster stamt van het Italiaanse woord Mercante = koopman. Vaak is het de echtgenote van een militair beneden de rang van onderofficier (meestal de wasbaas) en ze trekt mee in de tros van het leger (achter de troepen). Als er kinderen zijn, nemen ze die gewoon mee. Zij nemen de rol op

¹ In het Duits wordt ze aangeduid als 'Marketender', in het Frans als 'Cantiniere' of 'Vivandier' en in het Engels als 'Sutler'

Marketentsters binnen het Regiment B&T

Marketentster als vrijwillige bijdrage aan traditie en saamhorigheid

Een oude traditie van het stamregiment Intendancetroepen, de marketentster, wordt door het Regiment B&T voortgezet. Met de oprichting van het Regiment B&T in 2000 is door de toenmalige en eerste Regimentscommandant Ikol Douwe Brouwer en Regimentsadjutant Geert Peters deze traditie nieuw leven ingeblazen. Medio februari 2001 heeft een kleermaker de opdracht gekregen om een bij het nieuwe regiment passend marketentsters-uniform te maken. Op allerlei manieren is stof verzameld en bij een kleermaker is door dhr. Lamboij het toenmalige marketentster-uniform gemaakt.

Een van de marketentsters is een goede bekende. De toen nog, sgt1 Natanya Stam, vervulde deze functie voor het eerst bij de commando overdracht tevens dienstverlating (FLO) van Ikol Brouwer op 09-05-2001. Een hernieuwde traditie was geboren. Het toenmalige uniform was een kleurrijk geheel en vertegenwoordigde met de Nassau blau de AAT, karmazijnrood de Intendance en het geel voor het dienstvak van de Logistiek. Velen zullen zich nog herinneren dat elk logistiek korps of regiment de eerste jaren een gele ondergrond had op de baretembleem en de kraagspiegels.

Het uniform was in 2001 als volgt uitgevoerd.

- Zwarte rok
- Karmozijnrode schort (de kleur symboliseert het stamregiment Intendancetroepen)
- Witte overschort
- Nassaublauwe driekwart jacker afgezet met regimentsknopen (de kleur symboliseert het stamregiment Aanden en Afvoertroepen)
- Zwart strohoedje met gele strik (de kleur geel symboliseert de destijds generieke kleur van de ondergrondjes van de baretemblemen binnen het Dienstvak van de Logistiek)
- Metalen vaatje aan zwart leren draagriem voorzien van B&T embleem en beschilderd met de koninklijke B (n.a.v. de vaandeluitreiking door Koningin Beatrix in 2001)

Om het uniform een wat modernere uitstraling te geven is in 2006 een aantal wijzigingen aangebracht: andere stof, geen pofmouwen meer en de rok kon met knopen versteld worden.

In 2010 heeft elk logistiek regiment en korps weer herkenbaarheid gekregen door de gele achtergrond plaats te laten maken voor de eigen regiments- en

korpskleur. Voor de B&T is gekozen om als basis het nassaublauw te gebruiken en daar karmozijnrood op te leggen. Daarmee is ook het gele accent in het uniform verdwenen en zijn nieuwe hoeden aangeschaft en ziet het uniform van nu er zo uit als op de foto.

Marketentsters bij ons Regiment zijn actief dienende militairen, beneden de rang van officier, die op vrijwillige basis bij gelegenheden deze rol vervullen. Bij diners (onderofficiers- en officiersdiners), beëdigingen, dodenherdenking, Nederlandse Veteranendag, regioborrels en andere regimentsactiviteiten ondersteunen zij de regimentsadjutant bij de ontvangst van gasten, het schenken van de regimentsborrel en als vertegenwoordiger en visitekaartje van ons Regiment.

Zij doen dit omdat ze;

- a. Gevraagd zijn door de RA;
- b. Op deze manier het Regiment kunnen vertegenwoordigen en daarmee bijdragen aan het uitdragen van traditie en ceremonieel.
- c. Niet geheel onbelangrijk. Omdat ze het leuk vinden om te doen en een eer vinden.

De afgelopen 20 jaar hebben veel vrouwelijke collega's opgetreden als marketentster. Op de foto ziet u van links naar rechts de volgende vrouwelijke collega's als marketentster; Martine van der Waal, Manon van Ooijen, Anousjka Imamdi en Patricia van Drongelen.

Bronnen:

Prof. Dr. H. Roos (red.), Van marketentster tot logistiek netwerk. De militaire logistiek door de eeuwen heen, 2002.

Herman Roozenbeek (redactie), In dienst van de troep. Bevoorrading en transport bij de Koninklijke Landmacht, 2008.

Drs. J.A.M. Janssen, Cantinezorg in het Nederlandse leger voor de Tweede Wereldoorlog. Enkele fragmenten uit de voorgeschiedenis van de CADI, 1982.

P.D.R.M. Ijntema, Cantinedienst (CADI). Al 75 jaar een force multiplier, september 2017.

UIT DE COLLECTIE

Pieter van de Vliet & Jeroen Hoeksel

WEDDEN DAT?

We gaan in deze aflevering een zaaltje verder de collectie in. Een deel van dit zaaltje is al beschreven in het artikel over de militaire bakkerijen en het gistbedrijf van de Landmacht maar er is natuurlijk veel meer te zien. Direct bij binnenkomst aan de linkerzijde zien we een vitrinekast met daarin twee serviezen. Links in de kast staat een servies met een afbeelding van een Nederlandse leeuw in blauw en op de rand van de serviesstukken een blauwe vies. Aan de rechterzijde staat hetzelfde servies maar dan zonder die blauwe vies. Dit servies werd in de jaren 50 gemaakt door de porseleinfabriek Petrus Regout en Co. uit Maastricht. Dat het nog zo compleet is mag gerust een uitzondering genoemd worden.

Het servies is nog een hele lange tijd in de militaire messes gebruikt. Het servies met vies werd gebruikt in de officiers-messes. Het servies zonder vies was bestemd voor de onderofficiers-messes. Al heel snel ging de opmerking rond: "Logisch dat de officieren een vulstreep op het bord nodig hebben en de onderofficieren niet. Officieren weten niet hoe vol ze hun bord mogen scheppen." Langs de wand tegenover de servieskast staan diverse gebruiksvoorwerpen die te velde gebruikt werden. Opvallend zijn de benzine kooktoestellen. Branders die gebruikt werden om maaltijden te velde te kunnen bereiden. Dat gebeurde door de benzine in deze toestellen met een pompje onder druk te zetten, in de brander met

een hoeveelheid benzine te verhitten en dan te ontsteken. Als je dit goed deed had dit een mooie blauwe vlam tot gevolg. Als je het niet goed deed lieten de gevolgen zich raden. Met deze kooktoestellen waren kleinere eenheden minder afhankelijk van een centrale veldkeuken. Een stukje verderop zien we de messkist voor officieren. In deze kist bevond zich het veldservies voor de officieren. Hierin zaten borden, bestek, bekers, peper- en zoutvaatjes, een koffiekkan en natuurlijk: een kurkentrekker. De overige rangen en standen aten uit de messtins (etensblikken). Niet iedere eenheid maakte gebruik van de messkist.

Links naast de messkist zien we een van de zwaarste wapens van de kok te velde: Het Benzine Kook Toestel oftewel de BKT. Een aantal jaren geleden is de BKT nog gedemonstreerd tijdens een weekend bij het Nationaal Militair Museum in Soesterberg maar na een demonstratie vroeg de brandweer zich af of dit wel verantwoord was en vroegen ze om toch maar te stoppen met het gebruiken van de BKT. Wat was nu de reden daarvan? De BKT was een grotere versie van het benzine kooktoestel uit het begin van dit artikel. Het vat met benzine werd niet onder druk gebracht met een kleine handpomp maar met een fietspomp. Om de BKT te gebruiken moest de keukengroep eerst een sleuf graven om de BKT in

op te stellen. Vervolgens werd de BKT aangestoken en kwam er een vlam van meer dan een meter uit. Op deze vlam werden grote kookbakken gezet en op die wijze werd een warme maaltijd bereid of conservenblikken in bakken water opgewarmd. De BKT is door het Engelse leger nog lange tijd gebruikt. Getuige een door het Britse Army Catering Corps geschonken afbeelding gebeurde dit in 1982 nog tijdens de Falkland oorlog. Nederland was inmiddels al overgestapt op de mobiele veldkeuken model Progress AW 57/5 die we in de collectie zien staan. Deze veldkeuken werd eind jaren '60 in de vorige eeuw in gebruik genomen en verving langzaam maar zeker de BKT. De keuken bestond uit vier grote componenten: de keuken zelf, twee grote gereedschapskisten voor het keukentoebehoren en een aanhanger waar de keuken in gehangen kon worden om te verplaatsen. In de regel werd de veldkeuken opgebouwd in een speciaal geschikte boogtent. In de eerste instantie werd benzine als brandstof gebruikt maar andere brandstoffen waren, in theorie, ook mogelijk. Het gebruik van de branders luisterde zeer nauw en een kok moest ook beschikken over een grondige kennis van deze branders. Een goede kok (en gelukkig hadden/hebben we daar heel veel van), kon lezen en schrijven met zo'n brander die heel erg veel onderhoud vergde. Tot de jaren '90 heeft deze keuken dienstgedaan totdat hij vervangen werd door een modernere versie, de FKH-900. Achter de opstelling van de mobiele veldkeuken zien we een deel van het drie-vatensysteem staan. Dit waren drie, in elkaar passende, vaten die gebruikt werden om eetgerei in af te wassen. Twee van de drie vaten werden verwarmd door middel van een benzinebrander. Het was een uitdaging om deze branders aan te steken. Benzine druppelde uit een tankje aan de zijkant van de schoorsteen op een metalen plaatje. De benzine op het plaatje moest worden aangestoken. Deed je dit te vroeg; dan gebeurde er niets en ging de brander niet aan. Deed je het te laat terwijl er al een flinke benzinedamp in de brander hing; dan volgde er een explosie en vloog het windkapje bovenop de schoorsteen vele meters de lucht in. Onder de dappere collega's die het systeem aan durfden te steken werd ook wel een rangorde bijgehouden van wie het kapje het hoogst kon laten komen.

Links naast de mobiele keuken zien we een klein bivak. Meteen springt de laatste uitvoering van de éénpersoonstent in het oog. Voor velen was dit een gigantische sprong vooruit ten opzichte van het puptentje dat uit twee tenthelften bestond. Tootdat deze tent kwam had iedere militair een half tentje, een paar tentharingen en één tentstok. Het was zaak om een buddy te vinden als het bivak ingericht moest worden. Als je tenminste per twee man over een compleet tentje wilde beschikken.

Voordat we naar het volgende deel van de HCRBT lopen komen we langs de laatste wand van deze ruimte. Meteen valt het logo van de CADI, de Cantinedienst, op. Uit de publicatie van het Bureau Geschiedschrijving van ons regiment (geschreven door LKOl B.D. IJntema) blijkt dat de term CADI dateert uit 1942 en dat het logo van de London Underground model heeft gestaan voor het embleem van de CADI. Verder maai ik de Overste geen gras voor de voeten weg, er verschijnt binnenkort een artikel over de CADI in de MLM. Als u de MLM niet ontvangt: kom gerust naar Soesterberg en schaf een exemplaar van de Publicatie "Cantinedienst (CADI) Al 75 jaar een force multiplier" aan. De koffie staat altijd klaar gedurende de openingstijden. Tenslotte zien we in de vitrinekast aan de wand, maar ook verspreid door de display in de ruimte, verschillende voorbeelden van (gevechts-) rantsoenen te velde. In het verleden kon je van alles in je rantsoen aantreffen. Krentenbrood in blik, gehaktballen in blik, complete ingeblikte maaltijden (de fameuze Struik maaltijden) en nog heel veel meer. Zo had je ook eventueel de beschikking over het noodrantsoen. Dit was een chocoladereep van de Gruijter (wie kent nog het "snoepje van de week"?), waarbij je ruim water moest drinken. Het was een soort van vette, pure chocolade. Deze reep was zo ontzettend voedzaam dat je het daar gedurende langere tijd op kon uithouden.

Ik sluit af met een geweldige anekdote over de houdbaarheid van de ingeblikte rantsoenen. Zo'n 25 jaar geleden was er een deelnemer in het tv-programma 'Wedden dat?' Deze deelnemer sloot de weddenschap af dat blikvoer zeer lang houdbaar was en niet zou bederven. De programmamakers gingen op zoek naar de oudst vindbare blikken voeding en kwamen terecht bij de beheerder van de Historische Verzameling Intendance in Bussum. De beheerder van de Verzameling, wijlen Majoor b.d. Cats, trad op in het programma en bracht een aantal blikken van vlak na de Tweede Wereldoorlog mee. Er werd een tweetal blikken voor het oog van de camera geopend en inderdaad, op het oog leek de inhoud niet bedorven te zijn. De volgende vraag laat zich raden. De presentator vroeg aan degene die de weddenschap was aangegaan een hapje van de inhoud te nemen. Deze vond dit een weddenschap te ver en durfde dit niet aan. Dit in tegenstelling van Majoor b.d. Cats. Hij pakte een lepel en nam een hap uit de inhoud van beide blikken. Na enige stilte antwoorde deze: "Beetje laffe smaak maar nog steeds goed eetbaar."

DE SPRONG

FRITS VAN DER LEY

Naam: Frits van der Ley
Leeftijd: 56 jaar
Overig: Getrouwd, twee kinderen en twee kleinkinderen

Het is de laatste 'Sprong' voor deze magazine en kwam de redactie met de vraag of ik de laatste persoon wilde zijn de vragen te beantwoorden en het dan ook helemaal af te sluiten. Ooit mee begonnen en nu sluit ik het ook mooi af.

We waren altijd wel nieuwsgierig naar mensen die het militaire toneel hadden verlaten. Wat doen ze tegenwoordig en wat waren de drijfveren tot dit besluit, de stap te nemen? Hoe gaat het met ze? Is er een leven na Defensie? Met veel plezier de interviews afgenomen. Van COO, chocolatier, rijkschoolhouder en van Defensie naar burgermaatschappij en weer terug naar Defensie. De cirkel is rond!

Waarom ben je ooit bij Defensie gegaan?

Het zat een beetje in de lijn bij de Van der Ley's. Voor zover ik weet zijn overgrootvader (KNIL), grootvader (KNIL) en vader waren allen militair geweest en vond ik dat ik ook maar moest gaan. Had geen idee als 18-jarige. Eerst dienstplichtig bij de Verbindingsdienst (Radiotelefonist en -telexist) en daarna voor langere tijd bij de Intendance (Int alg), AOOXo zeg maar... Defensie stond mij wel aan. Het avontuurlijke, de vrijheid met de daaraan verbonden verantwoordelijkheden en iets voor je land kunnen betekenen, ik denk dat ik het zo wel kan samenvatten.

Welke uitzendingen heb je gedaan en hoe kijk je daarop terug?

Voormalige Joegoslavië van 8 februari – 2 augustus 1994, bij het 1(NL) UN Support Command- Dutchbat. Wat een uitdagende en leerzame periode was dat! Het oefenen op Sennelager, Vogelsang of Höllenberg (Bergen/ Hohne) en waar zijn we allemaal op oefening geweest, was altijd wel leuk en aardig; nu ging het om het 'echte', met de blauwe helm én geladen Uzi, je taak uitvoeren. Nog meer het geoefende en geleerde in de praktijk brengen. Elke stap en beslissing zou een consequentie kunnen hebben.

Wat is je daarvan bijgebleven?

Dat iedereen, op de eigen manier, klaar was voor de taak. Zo nonchalant dat het Nederlandse leger ook mocht ogen, daar merkte ik gedurende de uitzendperiode helemaal niks van. Was regelmatig als konvooicommandant op pad met alleen maar chauffeurs die

hun taak begrepen en ook zodanig uitvoerden. Dat was een genot! Kon ik mij bezighouden met het konvooi, bevelvoering en de externe omgeving, want daar had je natuurlijk ook mee te maken.

Je hebt ooit De Sprong gewaagd. Wat was jouw overweging?

Het waren tijden van bezuinigingen en inkrimpingen. De 'muur' was gevallen en de noodzaak voor een grote krijgsmacht slonk daardoor. De kenner weet wat ik bedoel met 'bascode 3' en 'bascode 7'. De onzekerheden namen daardoor toe. Die zag je bij sommige collega's echt opkomen. Is er nog wel een toekomst voor mij? Daar zat ik ook wel mee en heb "mijn sprong" gewaagd door te vertrekken en mijn geluk in de burgermaatschappij te zoeken. Netjes opleidingen en cursussen gevolgd en gaan!

Was het de moeite waard?

Absoluut! Uiteraard zijn er verschillen, maar achteraf geen spijt van gehad. In het bedrijfsleven speelt geld de absolute rol. Daar waar je bij Defensie veel met tijd te maken had, kwam die factor er ook nog bij. Het went, je leert je aanpassen. Dat is nou net iets wat we bij de Koninklijke Landmacht hadden geleerd: Word één met de omgeving ;)

Wat doe je nu?

Als zelfstandig ondernemer ben ik werkzaam in de kunststof-industrie. Ik lever de kleurstoffen. Daarnaast heb ik zojuist een start-up met een nieuw bedrijf, waar ik mijzelf aanbied als Trouwambtenaar en ceremonieel spreker. Eens kijken wat dat wordt. Een advertentie staat ook nu in ons mooie blad. Ook ben ik werkzaam als gemeenteraadslid als fractievoorzitter van de VVD in de Gemeente Apeldoorn.

Zijn er verschillen en overeenkomsten?

Die zijn er zeker! Wat ik hiervoor al schreef is, dat het overwegend in het bedrijfsleven gaat om geld. De benadering is ook veel zakelijker en heb je minder vermenging privé en werk. Dat is bij Defensie wel anders. Daar was je meer op elkaar aangewezen en kwam de teamvorming, als het ware, vanzelf. Specifieke overeenkomsten? Doelgerichtheid en strategie: Zowel in het bedrijfsleven als in de Landmacht is er een sterke focus op het behalen van specifieke doelen, vaak door middel van lange termijnplanning en strategische inzet van middelen.

Flexibiliteit en aanpassingsvermogen: In beide werelden moet je kunnen omgaan met veranderingen en onverwachte uitdagingen, of dat nu op een slagveld is of in een veranderende marktomgeving.

Wat doe je nu nog met de IK2-17, met andere woorden, wat heb je meegenomen uit dienst?

Om de beste resultaten te halen, zal je toch volgens een bepaald stramien moeten gaan werken. Dat geldt voor zowel de opdrachten binnen de Landmacht, maar ook in het bedrijfsleven. De IK2-17 hielp daar toen bij en moet ik daar nog wel eens aan terugdenken: stap voor stap en doordacht je plan of project tot een goed einde brengen. Weet trouwens nog goed, dat tijdens mijn kaderopleiding, dat als je de IK2-17 erbij had gehaald, je hoe dan ook 56 punten had ;). Helaas bestaat er geen IK voor agendabeheer; met zoveel werkzaamheden (die ik overigens erg leuk vind), wil het wel eens 'dubbelen'... ;)

Ik zeg KL/ Defensie/ Uitzending. Welk gevoel wekt dat bij jou op?

Een gevoel van warmte, een glimlach en terugkijkend op een hele mooie, spannende en leerzame periode, waar ik tot op de dag van vandaag nog steeds de vruchten van pluk.

Mis je de KL wel eens?

Dat was in het begin heel erg. Wist eigenlijk niet waaraan ik was begonnen, om zomaar het 'legergroen' te verlaten. Tegenwoordig, als ik een colonne zie rijden, dan denk ik weleens: "Hmm, daar had ik in kunnen zitten, met m'n hele hebben en houden (inclusief de bivakkist met lekkere dingetjes, pakjes bamisoep, verboden 'hoestdrank' en cola) richting een oefengebied. Enfin, spreek nog regelmatig oud-collega's die nog steeds actief dienend of onlangs met FLO zijn, die zeggen dat er nog weinig van de tijd van toen is overgebleven en dan denk ik dat ik toch de juiste keuze heb gemaakt....

IN THE PICTURE

Marcel Blok

Door omstandigheden was Marcel Bothe niet in staat om dit nummer al een foto aan te leveren. maar gelukkig krijgen wij ook spontaan leuke foto's opgestuurd, in dit geval van onze voormalig RA Marcel Blok:

Ook dit jaar weer ingeschreven voor de Nijmeegse 4Daagse..... (ja, toch weer). Als individuele loper op Heumensoord. Dat gaat niet zonder slag of stoot. Ik word eerst op een reservelijst geplaatst. Na een paar weken is er de bevestiging voor deelname. Ik beland uiteindelijk op een 'kamer' met rijpe collega's (Ghegheghe).

U kent ze vast wel: Walter Pullens, Jeroen Geel, Sicco Dijkstra, Jan Verberk, Paul Knops en Barry de Jong.

De komende vijf dagen is het samen lol, beetje pijn en fantastische verhalen. Ieder zijn eigen tempo en uiteindelijk zie je elkaar onderweg of bij een van de militaire rustplaatsen. De laatste dag is, vanwege de verwachte hoge temperatuur, met tien kilometer ingekort. Een groot deel van de route loop ik met Jan, Paul en Barry. Al wandelend en pratend is het ineens 'drie op een rij': De RA en twee voormalig RA. Ik vond het in ieder geval heel bijzonder!

REÛNIE SAHEL DETACHEMENT
25 oktober 2024

Voor het personeel dat werkzaam is geweest voor of bij het Sahel Transportdet. in El Fasher van 24 augustus tot 1 november 1974.

LOCATIE
Veteranen Ontmoetingscentrum, Zeisterspoor 8, Soesterberg.

Opgave via Nico Verweij: nm.verweij@kpnmail.nl

Deze reünie wordt mede mogelijk gemaakt door Vfonds

360 Materieel Bevoorraderscompagnie

Ton Doorman

Elk zichzelf respecterende militaire eenheid heeft een motto, lijfspreuk en logo; wie kent niet het credo **Bonum Non Absurdum!**

Logisch, want dit versterkt mede de esprit de corps en geeft de, voor de eenheid, unieke status aan.

Zo was er ooit een eenheid ontstaan door een reorganisatie in de jaren negentig, die in de beginjaren deze eeuw wederom door een reorganisatie is opgegaan in 240 Dienstencompagnie. Het betreft 360 Materieel Bevoorraderscompagnie (360 MBC), die deel uitmaakte van 300 Materieeldiensten Bataljon. Van origine een eenheid die behoorde tot het Regiment Technische Troepen.

Laden 10-Ton

Overzicht Base Novi Trafnik

Konvooi redln 360 MBC

De taak van de eenheid was - eenvoudig gesteld - het bevoorraden van reserve-delen aan hersteleenheden, onder alle omstandigheden. Het streven en motto van 360 MBC was indertijd: 'binnen 24 uur, na aanvraag van de klant, binnen een afstand van 500 km, onder alle omstandigheden, het gevraagde leveren aan de klant'!! En stiekem kwam daarbij...gaat het niet zoals het moet, dan maar zoals het kan...Herstellers zijn nu eenmaal veeleisend...

360 MBC was genesteld in het roemruchte gebouw 82 op Kamp Nieuw Milligen (KNM) te Uddel. Beroemd door haar markante en kasteelachtige uitstraling, berucht omdat er altijd wel iets kapot was in het gebouw en vanwege de aanwezigheid van bouwmaterialen die tegenwoordig 'not done' zijn... Groot voordeel van de locatie op KNM was voor de eenheid de prettige ambiance; rust, ruimte, veel groen en verder vrijwel geen andere eenheden in de directe omgeving. Hooguit wat plukjes van andere eenheden die verspreid waren over het grote kamp. En niet te vergeten: een grote en gezellig ingerichte eigen kantine.

Ondanks het feit dat het een eenheid van de Technische Troepen betrof, bestond de eenheid voor een groot deel uit B&Ters (intendancers). Logisch, want er werd volop logistiek bedreven. Het was tevens het tijdperk van de komst van de BBTers. Goed gemotiveerde en enthousiaste beroepssoldaten en korporeals die deel gingen uitmaken van de eenheid.

Na de opstart en tijdens het bestaan van 360 MBC zijn velen van hen uitgezonden. Vaak uitgezonden op individuele basis, maar ook samen met enkele collega's en ondergebracht bij de hersteleenheden. Met name ten tijde van de missies in het VM Joegoslavië met de missies IFOR, SFOR, KFOR, naar de missie UNMEE in Eritrea.

Het werk was veelzijdig en bestond uit het ontvangen, opslaan, beheren, uitgeven en transporteren van complete motoren, motorcomponenten, tanktracks, banden in alle soorten en maten, retourgoederen, gereedschappen maar ook de kleinste onderdeeljes zoals bouten, moeren, pakkingen, etc. maakten deel uit van de voorraden. Het bestand aan voorraden bestond uit zo'n 80.000 artikelen. Als het artikel niet op voorraad was of niet in één of ander bestand voorhanden was, werd het alternatief direct zelfstandig aangekocht door inkopers, die ook deel uitmaakten van de eenheid.

Met doordachte, slimme procedures en ondersteund door middelen die we toen ook al computers noemden, of met het doodgewone grove handwerk, werden de aanvragen verwerkt, de voorraden beheerd, artikelen uitgegeven en getransporteerd, zowel op en vanuit de vredes locatie als ten velde. Al met al een afwisselende manier van militair logistiek bedrijven.

Zeker kwam met grote regelmaat het aspect militair zijn naar voren. Ga er maar aanstaan: naast het beoefenen van de gebruikelijke militaire basisvaardigheden, zijn tijdens de vele oefeningen de nodige aantallen camouflage netten gedrapeerd over de trekker-opleggers (Pacton's), 10-tonners, wiellaadschoppen, voorraden, shelters en alles wat zich bevond binnen en nabij de logistieke installaties van 360 MBC. Tevens was de eenheid zelf verantwoordelijk voor het bewaken en beveiligen van eigen personeel en middelen. En dat vaak tegelijkertijd tijdens het uitvoeren van de taak, de eerder genoemde werkzaamheden waarvoor de eenheid in het leven geroepen was.

Dit vergde veel van het personeel: hard werken bij nacht en ontij, weinig rust, 24/7 focus op je taak (niets moeilijker dan tellen) en bovenal met elkaar samenwerken om de klus te klaren. Geen reserve-delen betekent geen herstel, dus dan geen inzetbare middelen voor de eenheden!

Om stoom af te blazen was humor en hard ontspannen dan ook zeker een must!

IN MEMORIAM

Met leedwezen geven wij kennis van het overlijden van:

Stephan Verbeek	Lent	11 Bevoicie Lmbl	17-6-2024
R.A. Schreuder	Krimpen aan de IJssel	113 Tbat	24-6-2024
C.C. Kok	Duivendrecht	33 AAT	April 2024
D. van Exter	Rhoon	SFIR, ISAF	3-8-2024
Ger Achterhof	Emmen	43 AAT	2-9-2024

IK ZAL NOG ALTIJD GRAPJES MET JE MAKEN
WE ZULLEN SAMEN DOOR HET STILLE LANDSCHAP GAAN
NU JE MIJN HANDEN NIET MEER AAN KUNT RAKEN
RAAK JE MIJN HART NOG DUIDELIJKER AAN.

- TOON HERMANS -

Hr. Ing. Ger Achterhof

Op 3 september jongstleden is Hr. Ing. Ger Achterhof overleden en hebben we afscheid mogen nemen op 11 september.

Ger Achterhof, een Indië-veteraan, die jarenlang verbonden was aan het Regiment Aan- en Afvoertropen en het Regiment Bevoorrading en Transporttroepen. Hij zette zich jarenlang in voor het Regiment, voor de veteranen en voor veel andere maatschappelijke doelen. Zijn sterke gevoel voor rechtvaardigheid hielp hem daarbij. Hij was betrokken bij verschillende zaken, zoals de ontwikkeling van een nieuw monument voor de gevallen Regimentsgenoten, een nieuw baretembleem, de samensmelting van verenigingen en het betrekken van jonge veteranen bij het Regiment. In verschillende bestuursfuncties trok hij de kar, bepaalde mee aan de koers die gevaren moest worden en het beleid dat bepaald werd. Zijn werk werd bekroond op 9 januari 2019 met een benoeming tot Ridder in de orde van Oranje Nassau.

Ger was een zeer gewaardeerd en graag geziene regimentsgenoot en veteraan. Hij heeft zich als bestuurslid van onze vereniging tot het einde aan toe ingezet voor zijn achterban. Wij gaan hem bij het Regiment missen en dan vooral bij de reünies, herdenkingen en de veteranenvereniging - geen vergaderingen meer met een vlamvend afsluitend betoog van Ger.

Ger, rust zacht!

AGENDA

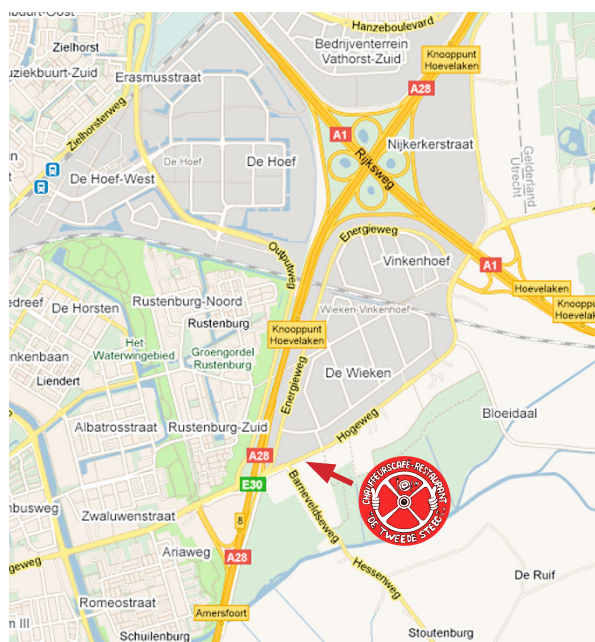

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door vfonds.

Datum	Gelegenheid	Plaats	Contact - telefoon/e-mail
25 tot 27 oktober 2024	Battlefield Tour	Verdun	secretaris@veteranenbent.nl
30 november 2024	KFOR Reünie	Generaal Majoor Kootkazerne	secretaris@veteranenbent.nl
7 september 2024	Herdenking NIM	Monument Roermond	secretariaat@nim-roermond.nl
10 september 2024	Eerbetoon ereveld Loenen	Ereveld Loenen	Regiment B&T
27 tot 29 september 2024	Nationale Taptoe	AHOY ROTTERDAM	secretaris@veteranenbent.nl
25 oktober	SAHEL-reunie	MFR DE PALMPIT	secretaris@veteranenbent.nl
30 november	Reunie Kosovo		secretaris@veteranenbent.nl

**Chauffeurscafé - Restaurant
"De Tweede Steeg" b.v.
Hogeweg 227 - 3816 BS Amersfoort
Telefoon 033-4720449**

**Geopend maandag tot en met vrijdag van 05.00 t/m 24.00 uur, keuken geopend tot 22.30 uur.
Zaterdags en zondags gesloten.**

Chauffeursdouches / Ruim Parkeerterrein

Historische Collectie Bevoorradings- & Transporttroepen

Museumpark Dienstvak Logistiek
Kamp Soesterberg, Geb. V20
Zeisterspoor 8
3769 AP Soesterberg
088 - 9566 725
www.museumbevoentransport.nl

OPEN Openingstijden: Maandag, woensdag en vrijdag van 10.00 tot 15.00 uur.
Overige dagen alleen geopend op afspraak.
De week voorafgaande aan Kerstmis t/m Nieuwjaarsdag gesloten.

Tevens beschikken wij over mogelijkheden voor het houden van uw vergaderingen, bijeenkomsten, evenementen, recepties enz.
Vraag naar de mogelijkheden bij de beheerder.

BUDGETRUST

HEB JE WEL EENS GELDZORGEN?

Als je deze vraag met ja kunt beantwoorden, dan ben je zeker niet de enige. Eén op de vijf huishoudens heeft namelijk moeite om de rekeningen te betalen. Betalingsproblemen komen voor in alle lagen van de bevolking.

BUDGETRUST gaat samen met jou aan de slag om inzicht te krijgen in jouw financiële situatie, laat je inzien waar het beter kan en coacht je op houding/gedrag ten opzichte van geld en uitgaven. Na een coachingstraject is het de bedoeling dat je in staat bent om zelfstandig jouw financiële huishouding te beheren.

WERKWIJZE

Ieder mens en elke situatie is anders. Om die reden werk ik altijd volgens een op maat gemaakt plan. Ik bezoek cliënten in hun eigen vertrouwde en veilige omgeving. Afspraken kunnen zowel overdag als in de avonden worden gemaakt. Naast de afspraken ben ik tijdens een coachingstraject zowel telefonisch als via de email bereikbaar.

Kijk voor verdere informatie op mijn website, of neem persoonlijk contact op.

Henk Bouwknecht
Budgetcoach

📞 06-36095639

info@budgetrust.nl

www.budgetrust.nl

Aangesloten bij de Nederlandse Vereniging Voor Budgetcoaches en Schuldhulpverleners (NBBB).

Zekerheid in onzekerheid.

veteranensearchteam.nl/doneren

40.000 vermissingen per jaar. De politie heeft onvoldoende materieel om grote zoekacties op touw te zetten. Zij rekenen op ons. Wij zijn veteranen en overige geüniformeerden en zoeken vrijwillig naar vermiste personen en/of voorwerpen. Wij zoeken tot we het maximale er uit gehaald hebben. Steun ons team, elke vermissing is er één te veel. Ga naar onze website voor meer informatie.

Het VST wordt alleen ingezet op verzoek van

De kracht van ons team

Wij zijn het Veteranen Search Team. Eén team van veteranen en facilitators: vrijwilligers. Onze achtergrond en ervaring maken dat wij over een onuitputtelijk doorzettingsvermogen beschikken. Wij zijn getraind om doelen te behalen, missies te voltooien. Geheel belangeloos, omdat families recht hebben op antwoord.

Wij zijn zo snel mogelijk vanuit het gehele land ter plaatse. Mèt de techniek die nodig is. Wij worden gemiddeld 60 keer per jaar ingezet. Dit aantal stijgt. Dankzij giften kunnen wij noodzakelijke apparatuur, kleding, eten en reis-/verblijfskosten bekostigen. Essentiële factoren om zoekacties te starten, te faciliteren en op te lossen. Ga naar www.veteranensearchteam.nl, lees meer over onze stichting en word donateur.

VETERANEN SEARCH TEAM
Hobbemalaan 5
3712 AZ Huis ter Heide

informatie: 06 15 86 03 43
inzetverzoek: 085 8000 038
info@veteranensearchteam.nl
www.veteranensearchteam.nl

**Eén team,
één opdracht.**

Word donateur